

Udskriftsdato: 19. december 2025

2023/1 LSF 159 (Gældende)

Forslag til Lov om visse medietjenesteudbyderes bidrag til fremme af dansk kultur (kulturbidragsloven)

Ministerium: Kulturministeriet

Journalnummer: Kulturmin., j.nr. 2024-589

Forslag

til

Lov om visse medietjenesteudbyderes bidrag til fremme af dansk kultur (kulturbidragsloven)¹⁾

Kapitel 1

Formål, anvendelsesområde og definitioner

§ 1. Formålet med denne lov er at fremme dansk audiovisuelt indhold, herunder produktion af nye danske film, serier og dokumentarprogrammer.

§ 2. Denne lov finder anvendelse på medietjenesteudbydere, der er etableret i Danmark, og som udbyder on demand-audiovisuelle medietjenester, jf. dog stk. 3-5.

Stk. 2. Loven finder endvidere anvendelse på medietjenesteudbydere, der er etableret i en anden EU-medlemsstat, og som udbyder on demand-audiovisuelle medietjenester, der er målrettet publikum i Danmark, jf. dog stk. 3-5.

Stk. 3. Loven gælder ikke medietjenesteudbydere, der har en årlig omsætning på under 15 mio. kr., eller hvis publikum udgør under 1 pct. af det samlede antal brugere af on demand-audiovisuelle medietjenester på det danske marked.

Stk. 4. Loven gælder ikke medietjenester, der udbydes som led i udøvelse af public service-virksomhed, jf. § 11 i lov om radio- og fjernsynsvirksomhed m.v., eller i medfør af reguleringen i den EU-medlemsstat, hvor udbyderen af den on demand-audiovisuelle medietjeneste er etableret.

Stk. 5. Loven gælder ikke medietjenesteudbydere, der alene udbyder medietjenester til biblioteks- eller undervisningsformål.

§ 3. I denne lov forstås ved:

- 1) Audiovisuel medietjeneste: En tjeneste, hvor hovedformålet med tjenesten eller en del af den, der kan adskilles herfra, er at udbyde informerende, underholdende eller oplysende billedprogrammer til almenheden via elektroniske kommunikationsnet som defineret i lov om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester.
- 2) On demand-audiovisuel medietjeneste: En audiovisuel medietjeneste, der udbydes af en medietjenesteudbyder, med henblik på at programmer kan modtages på et brugervalgt tidspunkt og på den enkelte brugers anmodning på grundlag af et programkatalog udvalgt af medietjenesteudbyderen.
- 3) Medietjenesteudbyder: Den fysiske eller juridiske person, der har det redaktionelle ansvar for valget af audiovisuelt indhold i en audiovisuel medietjeneste, og som bestemmer, hvordan det audiovisuelle indhold tilrettelægges.
- 4) Bidragspligtig omsætning: En medietjenesteudbyders nettoindtægter i Danmark, som hidrører fra den on demand-audiovisuelle medietjenestes tilgængeliggørelse af audiovisuelt indhold. Indtægter, der relaterer sig til tilgængeliggørelse af sports- eller nyhedsprogrammer, indtægter hidrørende fra lineær programvirksomhed, der er gjort tilgængelig via den on demand-audiovisuelle medietjeneste, og indtægter fra videredistribution af andre medietjenesteudbyderes on demand-audiovisuelle medietjenester udgør ikke en del af den bidragspligtige omsætning.

Kapitel 2

Kulturbidrag

§ 4. En medietjenesteudbyder skal betale et årligt bidrag på 2 pct. af sin bidragspligtige omsætning i Danmark, jf. dog § 5, stk. 3.

Stk. 2. En medietjenesteudbyder, der investerer under 5 pct. af sin bidragspligtige omsætning i Danmark i nyt dansk indhold, skal i tillæg til bidraget efter stk. 1 betale et årligt bidrag på 3 pct. af sin bidragspligtige omsætning i Danmark, jf. dog § 5, stk. 3. En medietjenesteudbyder kan fordele investeringerne i nyt dansk indhold over en 3-årig periode som gennemsnit.

Stk. 3. Som investeringer i nyt dansk indhold kan medregnes alle investeringer i produktion og koproduktion af nye film, serier og dokumentarer, jf. stk. 4.

Stk. 4. En investering anses som foretaget i nyt dansk indhold, når 75 pct. af produktionsmaterialet for europæisk producerede film, serier eller dokumentarer er på dansk, og derudover opfylder mindst ét af følgende kriterier:

- 1) Mere end 50 pct. af produktionens budget er forbrugt i Danmark.
- 2) Mere end 50 pct. af produktionens optagelser finder sted i Danmark.

§ 5. Slots- og Kulturstyrelsen opkræver bidrag efter § 4, stk. 1 og 2, årligt bagudrettet på baggrund af medietjenesteudbydernes opgørelser over det seneste kalenderårs bidragspligtige omsætning i Danmark.

Stk. 2. Slots- og Kulturstyrelsen opkræver bidrag efter § 4, stk. 2, bagudrettet ved udløbet af den 3-årige periode.

Stk. 3. Finansielt bidrag efter Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/13/EU af 10. marts 2010 om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne om udbud af audiovisuelle medietjenester (direktiv om audiovisuelle medietjenester) artikel 13, stk. 2, som medietjenesteudbydere etableret i Danmark betaler af den bidragspligtige omsætning til en anden EU-medlemsstat, fradrages bidrag efter § 4, stk. 1 og stk. 2. Fradragsbeløbet vil dog ikke kunne overstige det bidragsbeløb, medietjenesteudbyderen skal betale efter § 4, stk. 1 og 2.

Stk. 4. Betales bidrag ikke af medietjenesteudbyderen, overgives det til inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden.

Stk. 5. Kulturministeren kan efter forhandling med skatteministeren fastsætte nærmere regler om inddrivelse af bidraget, herunder regler om rykkerprocedure for betaling, forrentning og betalingsfrist.

§ 6. Provenuet af kulturbidraget fordeles efter fradrag af omkostningerne forbundet med ordningens administration mellem public service-puljen og støtte til dansk film.

Stk. 2. Kulturministeren kan fastsætte nærmere regler om fordelingen mellem public service-puljen og støtte til dansk film.

Kapitel 3

Registrering, indberetning af oplysninger og tilsyn

§ 7. En medietjenesteudbyder skal registrere sig hos Slots- og Kulturstyrelsen.

Stk. 2. Kulturministeren kan fastsætte nærmere regler om registreringen af en medietjenesteudbyder, herunder om krav til registreringens form, procedure og indhold og frister for registreringen.

§ 8. En medietjenesteudbyder skal én gang om året indberette en opgørelse over det seneste kalenderårs bidragspligtige omsætning i Danmark til Slots- og Kulturstyrelsen. Det skal af opgørelsen tydeligt fremgå, fra hvilken on demand-audiovisuel medietjeneste den bidragspligtige omsætning hidrører.

Stk. 2. En medietjenesteudbyders opgørelse skal følge den regnskabspraksis, der er anvendt ved virksomhedens seneste godkendte regnskab. Har medietjenesteudbyderen ikke tidligere udarbejdet et godkendt regnskab, skal opgørelsen af omsætningen ske i overensstemmelse med årsregnskabsloven eller

en godkendt regnskabsstandard, som er tilladt af et godkendt regnskabsorgan i en anden EU-medlemsstat, hvor medietjenesteudbyderen er registreret.

Stk. 3. Den indberettede opgørelse skal ledsages af en erklæring afgivet med høj grad af sikkerhed af en uafhængig godkendt revisor.

Stk. 4. En medietjenesteudbyder, der udbyder mere end én on demand-audiovisuel medietjeneste, kan indberette én samlet erklæring, jf. stk. 3, for disse.

Stk. 5. Kulturministeren kan fastsætte nærmere regler om indberetning af opgørelser over den bidragspligtige omsætning, herunder om indberetningens form, procedure og indhold, frister for indberetningen og krav til revisorerklæringer.

§ 9. En medietjenesteudbyder skal én gang om året indberette en opgørelse over investeringer i nyt dansk indhold, jf. § 4, stk. 2, i seneste kalenderår til Slots- og Kulturstyrelsen.

Stk. 2. En medietjenesteudbyder, som fordeler investeringer over 3-årige perioder, jf. § 4, stk. 2, 2. pkt., skal indsende en hensigtserklæring om det forventede investeringsniveau for den 3-årige investeringsperiode. Ligeledes skal opgørelser over investeringer i nyt dansk indhold for de op til 3 seneste kalenderår indberettes til Slots- og Kulturstyrelsen.

Stk. 3. En indberettet opgørelse, jf. stk. 1 og stk. 2, 2. pkt., skal ledsages af en erklæring afgivet med høj grad af sikkerhed af en uafhængig godkendt revisor.

Stk. 4. Kulturministeren kan fastsætte nærmere regler om indberetning af opgørelser over investering i nyt dansk indhold, herunder om indberetningens form, fastsættelse af den 3-årige investeringsperiode, procedure og indhold, frister for indberetningen og krav til erklæringer efter stk. 2, 1. pkt., og stk. 3.

§ 10. Slots- og Kulturstyrelsen fører tilsyn med og træffer afgørelser efter denne lov og regler udstedt i medfør heraf.

Stk. 2. En medietjenesteudbyder skal inden for en frist fastsat af Slots- og Kulturstyrelsen give Slots- og Kulturstyrelsen de oplysninger, udlevere de dokumenter m.v. og afgive de skriftlige udtalelser, som forlanges af styrelsen i forbindelse med udøvelse af tilsynsforpligtelsen.

Stk. 3. Afgørelser truffet af Slots- og Kulturstyrelsen i henhold til denne lov eller regler udstedt i medfør heraf kan indbringes for Radio- og tv-nævnet senest 4 uger efter, at styrelsens afgørelse er meddelt medietjenesteudbyderen. Radio- og tv-nævnet kan tillægge klager indbragt for nævnet opsættende virkning. Nævnets afgørelser efter denne lov kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 4. Kulturministeren kan fastsætte nærmere regler om medietjenesteudbyderes afgivelse af oplysninger, udlevering af dokumenter m.v. og afgivelse af skriftlige udtalelser, herunder erklæring fra revisor om egne arbejdsgange og egen uafhængighed, opgørelse over omsætning, beregning af bidragspligtig omsætning og opgørelse og beregning af investering i dansk indhold.

§ 11. Kulturministeren kan fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation til og fra Slots- og Kulturstyrelsen om forhold, som er omfattet af denne lov eller af regler udstedt i medfør af denne lov, skal foregå digitalt.

Stk. 2. Kulturministeren kan fastsætte nærmere regler om digital kommunikation, herunder om anvendelse af bestemte it-systemer, særlige digitale formater og digital signatur el.lign.

Stk. 3. En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

Stk. 4. Kulturministeren kan fastsætte regler om, at myndigheder kan udstede afgørelser og andre dokumenter efter denne lov eller efter regler udstedt i medfør af denne lov uden underskrift, med maskinelt eller på tilsvarende måde gengivet underskrift eller under anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt afgørelsen eller dokumentet.

Kapitel 4

Straffebestemmelser

§ 12. Med bøde straffes den, der forsætligt eller groft uagtsomt overtræder § 4, stk. 1 og 2, § 7, stk. 1, § 8, stk. 1, § 9, stk. 1, eller § 10, stk. 2.

Stk. 2. I forskrifter, der udstedes efter loven, kan der fastsættes straf af bøde for den, der forsætligt eller groft uagtsomt overtræder bestemmelser i forskrifterne.

Stk. 3. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Kapitel 5

Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser

§ 13. Loven træder i kraft den 1. juli 2024.

Stk. 2. Kulturbidrag, jf. § 4, stk. 1 og 2, opkræves første gang til betaling i 2025 på baggrund af medietjenesteudbydernes opgørelser over den bidragspligtige omsætning i Danmark i kalenderåret 2024.

Kapitel 6

Ændringer i anden lovgivning

§ 14. I lov om radio- og fjernsynsvirksomhed m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1350 af 4. september 2020, som ændret ved lov nr. 2212 af 29. december 2020 og lov nr. 1595 af 28. december 2022, foretages følgende ændringer:

1. I § 9 a, *stk. 1*, indsættes efter »stk. 2«: »og stk. 4«.

2. I § 9 a indsættes som *stk. 4*:

»*Stk. 4.* Uanset stk. 1 kan medietjenesteudbydere, der hører under et andet lands myndighed inden for Den Europæiske Union eller Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, og som leverer en audiovisuel medietjeneste, pålægges at bidrage finansielt til fremstilling af europæiske programmer i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne om udbud af audiovisuelle medietjenester.«

3. Efter § 42 a indsættes:

»**§ 42 b.** Radio- og tv-nævnet kan behandle klager over Slots- og Kulturstyrelsens afgørelser truffet efter kulturbidragsloven eller regler fastsat i medfør heraf.«

Kapitel 7

Territorial gyldighed

§ 15. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

- ¹⁾ Loven gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/1808/EU af 14. november 2018 om ændring af direktiv 2010/13/EU om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne om udbud af audiovisuelle medietjenester (direktiv om audiovisuelle medietjenester) i betragtning af de ændrede markedsforhold, EU-Tidende 2018, nr. L 303, side 69. Loven har som udkast været notificeret i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/1535 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester (kodifikation).

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets baggrund
3. Lovforslagets hovedpunkter
 - 3.1. Indførelse af et kulturbidrag
 - 3.1.1. Gældende ret
 - 3.1.2. AVMS-direktivet
 - 3.1.3. Andre landes ordninger
 - 3.1.4. Kulturministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 3.2. Administration af kulturbidragsordningen
 - 3.2.1. Gældende ret
 - 3.2.2. Kulturministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 3.3. Straffebestemmelser
 - 3.3.1. Gældende ret
 - 3.3.2. Kulturministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
4. Forholdet til Danmarks internationale relationer
5. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
6. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
7. Administrative konsekvenser for borgerne
8. Klimamæssige konsekvenser
9. Miljø- og naturmæssige konsekvenser
10. Forholdet til EU-retten
11. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
12. Sammenfattende skema

1. Indledning

Regeringen (Socialdemokratiet, Venstre og Moderaterne) og Socialistisk Folkeparti, Enhedslisten, Radikale Venstre og Dansk Folkeparti har den 14. juni 2023 indgået "Mediaaftale for 2023-2026: Samling om frie medier og stærkt dansk indhold."

Det følger af mediaaftalen, at forligspartierne er enige om, at befolkningen skal møde mere dansk produceret kvalitetsindhold, hvad enten vi læser nyhedsartikler, streamer film og serier eller lytter til podcasts. Danmark er et lille land og dansk et lille sprogområde. Men en stor kulturnation. Der er ikke andre end os selv til at sikre betingelserne for, at der kan produceres dansk indhold af høj kvalitet, som kan samle os, udfordre os, gøre os klogere, underholde os, og som kan binde os sammen som nation.

Streamingtjenesterne fylder mere og mere i danskernes medieforbrug og bidrager til, at befolkningen har en kolossal mængde indhold fra det meste af verden, de altid kan vælge imellem. Samtidig er dansk indhold, som vi kan samles om og spejle os selv i, udfordret i den nye globale film- og serie-industri. Det er derfor afgørende, at ikke bare de store nationale streamingtjenesteudbydere men også streamingtjenesteudbydere fra andre EU-medlemsstater engageres i det danske mediekredsløb og bidrager til bæredygtigheden af det kreative økosystem, så det sikres, at der også i fremtiden produceres danske film, serier og dokumentarer af høj kvalitet. Dette skal ske på en balanceret måde, som både anerkender og tager højde for streamingtjenesternes investeringer i dansk indhold, og som samtidig sikrer, at alle streamingtjenester bidrager i rimeligt omfang til produktionen af nyt dansk indhold.

Formålet med lovforslaget er derfor at styrke produktionen af danske serier, dokumentarprogrammer og film og dermed understøtte udbuddet af dansk indhold ved at indføre en pligt for visse medietjenesteudbydere til at bidrage økonomisk til fremme af dansk audiovisuelt indhold gennem de statslige støtteordninger, public service-puljen og filmstøtteordningerne.

Med lovforslaget foreslås således, at der opkræves et kulturbidrag fra de medietjenesteudbydere, der udbyder on demand-audiovisuelle medietjenester (streamingtjenester) rettet mod et dansk publikum, på 2 pct. af deres bidragspligtige omsætning i Danmark hidrørende fra on demand-tjenesterne. Der foreslås endvidere at indføre et bidrag på 3 pct. i tillæg til bidraget på 2 pct., som skal betales af de on demand-streamingtjenester, der investerer under 5 pct. af deres omsætning i Danmark i dansk indhold. On demand-streamingtjenester, der investerer 5 pct. eller mere af deres omsætning i Danmark i dansk indhold, skal ikke betale bidraget på 3 pct.

Loven vil finde anvendelse på både danske on demand-medietjenesteudbydere såvel som on demand-medietjenesteudbydere hjemmehørende i en anden EU-medlemsstat, når de udenlandske udbydere målretter deres on demand-audiovisuelle medietjeneste mod publikum i Danmark.

Lovforslag om visse medietjenesteudbyderes bidrag til fremme af dansk kultur (kulturbidragsloven) (Folketingstidende 2023-2024, tillæg A L 70 som fremsat) blev oprindeligt fremsat den 3. november 2023. Lovforslaget var forinden den 29. september 2023 notificeret til EU-Kommissionen i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/1535 af 9. september 2015 om informationsprocedure med hensyn til tekniske forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester (informationsproceduredirektivet) med udløb af stand still-perioden den 2. januar 2024. Kommissionen afgav sine bemærkninger til det notificerede lovforslag den 19. december 2023.

Lovforslaget blev grundet en administrativ fejl tredjebehandlet og vedtaget i Folketinget den 19. december 2023. Da lovforslaget således blev vedtaget inden for stand still-perioden, lukkede EU-Kommissionen den danske notifikationssag, idet lovforslaget ikke længere forelå i udkastform, som artikel 6 i informationsproceduredirektivet foreskriver. Det har haft den konsekvens, at lovforslaget må gennotificeres til EU-Kommissionen med en ny tremåneders stand still-periode. Dette har nødvendiggjort, at den danske lovproces må gå om.

Forslag til lov om visse medietjenesteudbyderes bidrag til fremme af dansk kultur (kulturbidragsloven) genfremsættes hermed med de nødvendige præciseringer, der følger af EU-Kommissionens udtalelse af 19. december 2023, vedrørende investeringsforpligtelsen og indførelse af muligheden for i opkrævning af kulturbidraget fra medietjenesteudbydere etableret i Danmark at tage højde de tilfælde, hvor der opkræves lignende finansielt bidrag i andre EU-medlemsstater. Derudover præciseres det i lovforslaget, at den bidragspligtige omsætning beregnes på baggrund af omsætningen i det foregående kalenderår. Endelige indføres der en 4 ugers frist for påklage af Slots- og Kulturstyrelsens afgørelser i medfør af denne lov.

2. Lovforslagets baggrund

Med mediaaftalen af 14. juni 2023, indgået mellem regeringen (Socialdemokratiet, Venstre og Moderaterne), Socialistisk Folkeparti, Enhedslisten, Radikale Venstre og Dansk Folkeparti, ønsker forligspartierne, at produktionen af dansk indhold skal styrkes. Danskerne skal også frem over have mulighed for at møde originale danske film, serier og dokumentarer af høj kvalitet. Derfor skal streamingtjenesternes engagement i dansk indholdsproduktion styrkes ved at sikre, at alle streamingtjenester på det danske marked bidrager til bæredygtigheden af det danske kreative økosystem.

Forligspartierne er således enige om, at der indføres en kulturbidragsordning, som forpligter udbydere af on demand-streamingtjenester til at bidrage til dansk indholdsproduktion, og som samtidig tilgodeser de tjenesteudbydere, der investerer i dansk indhold.

Med en kommende kulturbidragsordning vil alle on demand-streamingtjenester rettet mod et dansk publikum betale et fast finansielt bundbidrag på 2 pct. af deres bidragspligtige omsætning i Danmark. De on demand-streamingtjenester, der investerer 5 pct. eller mere af deres bidragspligtige omsætning i Danmark i dansk indhold, vil gennem investeringen opfylde den samlede kulturbidragspligt og vil dermed ikke skulle betale yderligere bidrag. Endelig vil de on demand-streamingtjenester, der investerer under 5 pct. af deres bidragspligtige omsætning i Danmark i dansk indhold – i tillæg til det faste bundbidrag – skulle betale et bidrag på 3 pct., så disse tjenester i alt vil betale et finansielt kulturbidrag på 5 pct. af deres bidragspligtige omsætning i Danmark.

Bidragselementet i den nye kulturbidragsordning vil generere et provenu, der skal gå til fremme af dansk indhold, herunder til produktion af nye danske film, serier og dokumentarer. Ordningens nettoprovenu (efter tilbageløb, adfærd og arbejdsudbud samt fradrag af omkostninger til ordningens administration) forventes anvendt med 20 pct. til støtte til public service-formål (dokumentarer og serier) og 80 pct. til

filmstøtteformål (spillefilm og dokumentarfilm), idet der vil blive taget stilling til den endelige fordeling i forligskredsen, når provenuet er kendt.

Det vil være muligt for de medietjenesteudbydere, der bliver omfattet af den foreslåede pligt til at betale et kulturbidrag og overholder forpligtelserne i medfør af loven at søge om støtte til produktionen af nyt dansk audiovisuelt indhold under de støtteordninger, der finansieres af provenuet fra kulturbidragsordningen.

I forhold til indførelsen af et kulturbidrag, noterede forligspartierne sig, at Danmark har tilsluttet sig OECD-aftalen om beskatning af den digitale økonomi af 8. oktober 2021, og at den multilaterale konvention om implementering af beløb A vil indeholde en ”stand-still” og ”roll-back ”-forpligtelse. Forligspartierne er på den baggrund enige om at følge OECD-aftalen og forpligtelsen i den multilaterale konvention og i givet fald tilpasse kulturbidraget i lyset heraf.

3. Lovforslagets hovedpunkter

3.1. Indførelse af et kulturbidrag

3.1.1. Gældende ret

Der findes ikke i dag national lovgivning, der gør det muligt at opkræve et kulturbidrag fra on demand-medietjenesteudbydere (streamingtjenesteudbydere). Kulturbidragsordningen indføres derfor ved forslag til en ny hovedlov.

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/1808 af 14. november 2018 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/13/EU af 10. marts 2010 om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne om udbud af audiovisuelle medietjenester (direktiv om audiovisuelle medietjenester) i betragtning af de ændrede markedsforhold (AVMS-direktivet) hjemler indførelsen af en kulturbidragsordning i artikel 13, stk. 2 og 3, hvorefter det følger, at medlemsstater, der pålægger medietjenesteudbydere under deres jurisdiktion at bidrage finansielt til fremstilling af europæiske programmer, herunder via direkte investeringer i indhold og bidrag til nationale fonde, også kan pålægge medietjenesteudbydere, der målretter deres tjenester mod publikum inden for deres områder, men som er etableret i andre medlemsstater, at yde sådanne finansielle bidrag, der skal være forholdsmæssige og ikkediskriminerende. Det finansielle bidrag skal kun baseres på indtægterne i målmedlemsstaterne. Hvis den medlemsstat, hvor medietjenesteudbyderen er etableret, opkræver et sådant finansielt bidrag, skal den tage hensyn til eventuelle finansielle bidrag, der er opkrævet af målmedlemsstater. Ethvert finansielt bidrag skal overholde EU-retten, navnlig reglerne for statsstøtte.

Det følger af § 9 a, stk. 1, i lov om radio- og fjernsynsvirksomhed, at en udbyder af en audiovisuel medietjeneste, der hører under et andet lands myndighed inden for Den Europæiske Union eller Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, og som leverer en audiovisuel medietjeneste, er undtaget fra overholdelse af danske regler inden for det område, der samordnes ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne om udbud af audiovisuelle medietjenester, selv om tjenesten retter sig mod Danmark.

3.1.2. AVMS-direktivet

AVMS-direktivet har til formål at sikre den frie bevægelighed af audiovisuelle medietjenester i EU, beskytte forbrugere samt fremme kulturel mangfoldighed og mediefrihed.

Direktivet indeholder en minimumsregulering af audiovisuelle medietjenester, dvs. bl.a. fjernsynsudsendelser og on demand-audiovisuelle medietjenester. Direktivets anvendelsesområde omfatter også videode-

lingsplatformstjenester, dvs. tjenester, der organiserer audiovisuelt indhold, men ikke har et redaktionelt ansvar for indholdet, samt sociale medietjenester, hvis levering af audiovisuelt indhold efter en nærmere vurdering udgør en væsentlig funktion i den pågældende tjeneste. Direktivet regulerer ikke sociale medietjenester som sådan. Direktivet er et minimumsdirektiv, og medlemsstaterne kan således kræve, at udbydere af fjernsyn og on demand-audiovisuelle medietjenester under deres jurisdiktion overholder mere detaljerede eller strengere bestemmelser på de områder, der samordnes ved direktivet.

AVMS-direktivet giver mulighed for, at EU-medlemsstaterne kan pålægge både nationale og medietjenesteudbydere (herunder streamingtjenesteudbydere) fra andre EU-medlemsstater at bidrage finansielt til fremstillingen af europæiske programmer.

Det følger af direktivets artikel 13, stk. 2, at medlemsstater, der pålægger medietjenesteudbydere under deres jurisdiktion at bidrage finansielt til fremstilling af europæiske programmer, herunder via direkte investeringer i indhold og bidrag til nationale fonde, også kan pålægge medietjenesteudbydere, der målretter deres tjenester mod publikum inden for deres områder, men som er etableret i andre medlemsstater, at yde sådanne finansielle bidrag, der skal være forholdsmæssige og ikke-diskriminerende.

Den tilknyttede præambelbetragtning nr. 36 uddyber, at disse finansielle forpligtelser kan bestå i en pligt til direkte at investere i europæisk indhold eller til at betale til en fond, som udbetaler støtte til fremstilling af europæisk indhold. De tjenester, der er forpligtet til at bidrage til fonde/puljer, skal på ikkediskriminerende vis kunne drage fordel af den støtte, der er tilgængelig under ordningen.

Det følger af AVMS-direktivets artikel 13, stk. 3, at det finansielle bidrag skal baseres på indtægterne i målmedlemsstaterne. Hvis den medlemsstat, hvor medietjenesteudbyderen er etableret, opkræver et sådant finansielt bidrag, skal den tage hensyn til eventuelle finansielle bidrag, der er opkrævet af målmedlemsstater. Ethvert finansielt bidrag skal overholde EU-retten, navnlig reglerne for statsstøtte.

Det følger af AVMS-direktivets artikel 13, stk. 6, at den forpligtelse, der er pålagt i henhold til stk. 1, og det krav, der pålægges medietjenesteudbydere, der målretter deres tjenester mod publikum i andre medlemsstater, jf. artikel 13, stk. 2, ikke finder anvendelse på medietjenesteudbydere med en lav omsætning eller en lille målgruppe. Medlemsstaterne kan også fravige sådanne forpligtelser eller krav, hvor de ville være upraktiske eller ubegrundede i betragtning af arten af eller emnet for de audiovisuelle medietjenester.

3.1.3. Andre landes ordninger

AVMS-direktivets hjemmel i artikel 13, stk. 2, til at indføre et kulturbidrag er udnyttet i en række EU-medlemsstater. European Audiovisual Observatory (Council of Europe) giver i rapporten IRIS Plus 2022-2: Investing in European works: the obligations on VOD providers, Strasbourg, September 2022, et samlet overblik over de nationale ordninger, der gennemfører AVMS-direktivets artikel 13, stk. 2, se nedenstående tabel 1.

Ifølge rapporten har 14 lande (ud over Danmark) indført – eller er ved at indføre – bidragsforpligtelser for on demand-audiovisuelle medietjenesteudbydere. Bidragspligten kan udgøres af en investeringsforpligtelse, et finansielt bidrag til en fond/støtteordning eller en kombination af begge. Bidragssatserne i de enkelte landes ordninger fastsættes som udgangspunkt ud fra hele eller dele af de omfattede medietjenesteudbyderes årlige indkomst og varierer betydeligt landene imellem - både i forhold til, hvad der medregnes i opgørelsen af den relevante indkomst, og i forhold til de anvendte bidragssatser.

Tabel 1**Overblik over nationale ordninger, der gennemfører AVMS-direktivets artikel 13, stk. 2**

	Bidragspligt*	Investerings- pligt* (produktion og/ eller rettigheds- køb)	Enten/eller-mo- del	Både/og-model
Land				
BE DE	--	Afventer specifik regulering	--	--
BE VL	2 pct.	2 pct.	X	--
BE WA	0-2,2 pct.	0-2,2 pct.	X	--
CH	Ukendt pct.	4 pct.	X	--
CZ	0,5 pct.	--	--	--
DE	Hhv. 1,8 eller 2,5 pct.	--	--	--
ES	5 pct.	5 pct.	X	X
FR	5,15 pct.	15-25 pct.	--	X
GR	1,5 pct.	1,5 pct.	--	X
HR	Ukendt pct.	2 pct.	--	X
IE	Ukendt pct.	--	--	--
IT	--	18 pct.	--	--
NL	--	4,5 pct.	--	--
PL	1,5 pct.	--	--	--

PT	Hhv. 1 eller 4 pct.	0,5-4 pct.	--	X
RO	Hhv. 3 eller 4 pct.	40 pct.	X	--
Anm. : Opgørelsen dækker EU- og EFTA-landene pr. 22. september 2022. *Grundlaget for opgørelsen af bidrags- og investerings-forpligtelsen varierer meget landene imellem. Kilde: Kulturministeriets sammenstilling af data fra Investing in European works: the obligations on VOD providers, IRIS Plus, European Audiovisual Observatory, Strasbourg, September 2022				

3.1.4. Kulturministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Med afsæt i medieaftalen af 14. juni 2023 foreslås det, at der indføres en kulturbidragsordning, der kombinerer en finansiell bidragspligt med en investeringsmulighed, der vil gøre det muligt at balancere bidragspligten i forhold til streamingtjenestens engagement i dansk indholdsproduktion og det danske kreative økosystem. Den foreslåede ordning vil medføre, at medietjenesteudbydere, der udbyder on demand-audiovisuelle medietjenester rettet mod et dansk publikum, vil blive forpligtet til at betale et årligt finansielt bidrag på 2 pct. af deres bidragspligtige omsætning i Danmark hidrørende fra on demand-tjenesterne. Det foreslås endvidere, at de medietjenesteudbydere, der investerer under 5 pct. af deres bidragspligtige omsætning i Danmark i nyt dansk indhold forpligtes til at betale et årligt bidrag på 3 pct., således at disse medietjenesteudbydere betaler et kulturbidrag på i alt 5 pct. årligt. Ordningens overordnede formål vil således være at fremme produktionen af nyt dansk audiovisuelt indhold i form af film, serier og dokumentarer.

Det foreslås, at de investeringer i nyt dansk indhold, der medregnes under ordningen, afgrænses, så investeringsmuligheden bidrager direkte til opfyldelsen af kulturbidragsordningens formål. Det foreslås derfor, at det alene er medietjenesteudbydernes investeringer i produktion og koproduktion af nye danske film, serier og dokumentarer, som kan medregnes i medietjenesteudbydernes opgørelse af deres årlige investeringsniveau.

Den foreslåede investeringsmulighed vil skulle understøtte anvendelsen af de investerings- og produktionsfinansieringsmodeller, der anvendes mellem medietjenesteudbydere og produktionsselskaber m.v. i dag, ligesom den også skal kunne rumme udviklingen af nye investerings- og produktionsfinansieringsmodeller fremadrettet. Det er endvidere hensigten, at investeringsmuligheden skal bidrage til at sikre, at der produceres dansk indhold af høj kvalitet. De investeringer, der skal kunne medregnes, afgrænses således bredt til at omfatte alle typer investeringer i produktion og koproduktion af nyt dansk indhold, hvilket blandt andet skal kunne omfatte direkte investeringer f.eks. i form af produktion, samproduktion og erhvervelse af rettigheder til film, serier eller dokumentarprogrammer.

Dansk indhold vil i lovforslagets forstand skulle forstås som et bredt begreb, der dækker audiovisuelt indhold inden for film-, serie- og dokumentargenren, uanset hvilken underkategori indholdet i øvrigt kan sortere under, herunder f.eks. reality, komedie og drama. Begrebet dansk indhold vil således ikke

skulle omfatte investeringer i f.eks. sports- og nyhedsprogrammer, der ikke sorterer under film-, serie- og dokumentargenren, som ordningen har til formål at fremme.

Investeringerne vil skulle foretages i nye danske film, serier og dokumentarer. Det betyder, at investeringer f.eks. i form af køb af visningsrettigheder til nye produktioner vil kunne medregnes under ordningen, mens investeringer i visningsrettigheder til allerede eksisterende indhold (f.eks. ved køb af produktionsselskabers såkaldte bagkataloger) ikke vil kunne medregnes, da det vil falde uden for formålet om at sikre produktion af nyt kvalitetsindhold.

Den foreslåede investeringsmulighed skal fremme og understøtte produktionen af nyt dansk kvalitetsindhold og samtidig tage højde for potentialet i internationale samarbejder i de forskellige produktionsled og rammerne for EU's indre marked. Det foreslås, at investeringsmuligheden skal favne bredt, så der både kan anerkendes investeringer i dansk lokalt indhold samt produktioner med store budgetter og danske såvel som europæiske elementer, der kan bidrage til den internationale udbredelse og anerkendelse af europæisk, herunder dansk kvalitetsindhold.

Det foreslås derfor, at medietjenesteudbydernes investeringer kan anses for at udgøre investeringer i dansk indhold i denne lovs forstand og dermed kan medregnes i opfyldelsen af investeringsmuligheden, når mindst 75 pct. af produktionsmaterialet for europæisk producerede film, serier eller dokumentarer er på dansk. Derudover vil mere end halvdelen af den enkelte produktions budget skulle være forbrugt i Danmark eller mere end halvdelen af den enkelte produktions optagelser skulle finde fysisk sted i Danmark.

Det foreslås, at medietjenesteudbydernes investeringer tidsmæssigt opgøres, så de afspejler det reelle investeringsniveau og mindsker risici for u hensigtsmæssige konsekvenser af f.eks. udsættelser i produktionsopstart i forhold til medietjenesteudbydernes opgørelse og indberetning af et givent års investeringer. Det foreslås derfor, at investeringerne kan balancere over en tre-årig periode. Det vil betyde, at medietjenesteudbyderne ikke nødvendigvis vil skulle investere 5 pct. eller mere i et givent år, så længe investeringsniveauet i de to øvrige år i perioden medfører, at udbyderens investeringsniveau i gennemsnit har været på 5 pct. eller højere for hvert af de tre år. Muligheden for at opgøre tjenestens investeringsniveau over en tre-årig periode vurderes at understøtte muligheden for fleksible investeringer, som flugter med den praktiske virkelighed i produktionen af film, serier og dokumentarer, der ofte er projektbaserede, til gavn for både producentbranchen og on demand-audiovisuelle medietjenesteudbyderne. Det foreslås endvidere, at medietjenesteudbyderne gives metodefrihed i forhold til det tidspunkt, hvor de tidsmæssigt anser den enkelte investering for at være foretaget, af hensyn til at ordningen kan rumme evt. forskellige praksis for medietjenesteudbydernes bogføring af deres investeringer. Dog skal medietjenesteudbyderens anvendte regnskabspraksis følges.

Det foreslås, at provenuet fra kulturbidragsordningen (efter tilbageløb, og adfærd og arbejdsudbud) tilgår public service-puljen og filmstøtteordningerne, der således vil blive delvist finansieret af kulturbidragsordningen. Det er hensigten, at den nærmere fordeling af provenuet mellem de respektive ordninger fastsættes i en bekendtgørelse. Hermed sikres mulighed for, at der på en smidig og hensigtsmæssig vis kan foretages justeringer i fordelingen, efter at kulturbidragsordningen er trådt i kraft, i tråd med mediaaftalen for 2023-2026, hvorefter forligspartierne er enige om, at: "Ordningens nettoprovenu (efter tilbageløb, adfærd og arbejdsudbud samt fradrag af omkostninger til ordningens administration) forventes anvendt med 20 pct. til støtte til public service-formål (dokumentarer og serier) og 80 pct. til filmstøtteformål (spillefilm og dokumentarfilm), idet der vil blive taget stilling til den endelige fordeling i forligskredsen, når provenuet er kendt. "

De medietjenesteudbydere, der vil blive omfattet af den foreslåede pligt til at betale et kulturbidrag og

som overholder deres forpligtelser i henhold til loven, har adgang til at ansøge om støtte til produktionen af nyt dansk audiovisuelt indhold fra public service-puljen og filmstøtteordningerne i samarbejde med en uafhængig producent. Dette gælder uanset, om de pågældende medietjenesteudbydere er etableret i Danmark eller en anden EU-medlemsstat. Den foreslåede kulturbidragsordning indeholder dermed et incitament for medietjenesteudbydere, der betaler kulturbidrag, til at investere i nyt dansk audiovisuelt indhold, da de har mulighed for at kunne søge om støtte hertil. Ordningen vil endvidere bidrage til at fremme en mere økonomisk bæredygtig dansk audiovisuel indholdsproduktion ved at sikre, at de, der opnår en økonomisk gevinst ved at udbrede audiovisuelt indhold i Danmark, også bidrager til at sikre den fremadrettede produktion af dansk indhold.

De nærmere krav og betingelser for modtagelse af støtte til produktionen af nye danske film, serier og dokumentarprogrammer er fastlagt i støttebetingelserne for hhv. public service-puljen og filmstøtteordningerne, der administreres af Det Danske Filminstitut.

Der lægges op til, at ordningen både skal omfatte medietjenesteudbydere, der er etableret i Danmark, og medietjenesteudbydere, der er etableret i en anden EU-medlemsstat, når deres on demand-audiovisuelle medietjenester er målrettet et dansk publikum. Kulturbidragsordningen vil således ikke gøre forskel på de on demand-medietjenesteudbydere, der opererer på det danske marked, men sikrer disse udbydere de samme konkurrencemæssige vilkår i relation til kulturbidragsordningen, uanset om de er etableret i Danmark eller i en anden EU-medlemsstat.

For at kunne indføre en sådan ordning, der også omfatter medietjenesteudbydere, der er etableret i en anden EU-medlemsstat, finder Kulturministeriet, at der skal indføres en tilføjelse i radio- og fjernsynslovens § 9 a, hvorefter medietjenesteudbydere, som er omfattet af § 9 a, stk. 1, skal kunne pålægges at bidrage finansielt til fremstilling af europæiske programmer i overensstemmelse med AVMS-direktivet.

Ved afgørelsen af, om en on demand-audiovisuel medietjeneste er målrettet et dansk publikum, foreslås det, at der – i overensstemmelse med det i AVMS-direktivets præambelbetragtning 38 anførte – vil blive lagt vægt på indikatorer såsom, hvorvidt der er reklame eller anden promovring, der sigter specifikt mod kunder i Danmark, hvorvidt den on demand-audiovisuelle medietjenestes hovedsprog er dansk, og hvorvidt der er tale om indhold eller kommerciel kommunikation, som specifikt er rettet mod publikum i Danmark.

Den foreslåede kulturbidragsordning omfatter medietjenesteudbydere, der udbyder on demand-audiovisuelle tjenester, herunder de abonnementsbaserede såkaldte SVOD-tjenester (Subscription Video on Demand) og de transaktionsbaserede såkaldte TVOD-tjenester (Transactional Video On Demand). Det afgørende for, om tjenesten vil blive anset for at være abonnementsbaseret, er, om forbrugerne på baggrund af en tilmelding gives en løbende adgang til tjenesten for en given periode. Det er i denne forbindelse uden betydning, om der ydes en monetær eller anden modydelse for abonnementet. Det betyder, at tjenester, der f.eks. benytter abonnenter, hvor forbrugeren ikke betaler penge for abonnementet, men i stedet accepterer at se reklamer eller afgiver sine data som modydelse, også vil blive anset som værende abonnementsbaserede tjenester i dette lovforslags forstand. På tilsvarende måde vil det for de TVOD-tjenester være uden betydning, om modydelsen for adgangen til indholdet på tjenesten er af monetær karakter, eller om forbrugeren betaler for adgangen på anden vis.

Kulturbidraget på enten 2 eller 5 pct., som den enkelte medietjenesteudbyder skal betale, vil blive fastsat ud fra udbyderens omsætning i Danmark, som hidrører fra tilgængeliggørelse af audiovisuelt indhold på dennes on demand-audiovisuelle medietjeneste, herunder også abonnementsindtægter, transaktions- eller lejeindtægter, annonceindtægter og indtægter ved gensalg af den on demand-audiovisuelle medietjeneste i andre virksomheders abonnementsbaserede produkter. Ved at tage udgangspunkt i de omfattede

virksomheders nettoindtægter sikres et enkelt og ensartet udgangspunkt for beregningsgrundlaget på tværs af virksomhederne. Den brede definition af den bidragspligtige omsætning har til formål at sikre, dels at ordningen ikke gør forskel på udbyderne ud fra deres anvendte forretningsmodel og dels, at risikoen for omgåelse minimeres. Til eksempel vil indtægter fra gensalg af de on demand-audiovisuelle medietjenester i andre virksomheders abonnementsbaserede produkter derfor blive omfattet for at undgå risiko for omgåelse, ved at medietjenesteudbydere kan skifte forretningsmodel fra f.eks. direkte salg til forbrugerne til salg gennem en anden virksomheds abonnementsbaserede tv-kanalpakker eller mobilabonnementsordninger for derved at minimere den bidragspligtige omsætning og dermed undgå bidragspligten.

Det foreslås, at beregningsgrundlaget for kulturbidraget begrænses til kun at omfatte medietjenesteudbydere relevante omsætning i Danmark i overensstemmelse med AVMS-direktivets artikel 13, stk. 3, hvorefter det finansielle bidrag kun skal baseres på indtægterne i målmedlemsstaterne. Afgrænsningen til omsætning i Danmark udtrykker i den forbindelse en rimelig balance i forhold til, at en del af den finansielle indtjening, som opnås ved at udbyde en on demand-audiovisuel medietjeneste på det danske marked, medvirker til den fortsatte bæredygtighed af markedet ved at understøtte produktionen af danske film, serier og dokumentarprogrammer.

Streamingmarkedet er i konstant udvikling, og nye typer af audiovisuelle medietjenester ser løbende dagens lys for bedst muligt at tilpasse tjenesterne til forbrugernes ønsker og behov. F.eks. tilbyder nogle medietjenesteudbydere allerede i dag streamingprodukter, der både giver adgang til lineære audiovisuelle medietjenester, dvs. fjernsynskanaler, der udbydes af en medietjenesteudbyder med henblik på samtidig modtagelse af programmer på basis af en programflade, og adgang til on demand-audiovisuelle medietjenester, hvor forbrugeren selv vælger f.eks. hvilket program eller hvilken film, der skal ses og hvornår, ud fra medietjenesteudbyderens programkatalog.

Da formålet med lovforslaget er at indføre en bidragspligt for on demand-audiovisuelle medietjenesteudbydere for at fremme produktionen af danske film, serier og dokumentarer, vil beregningsgrundlaget ikke omfatte indtægter hidrørende fra lineær programvirksomhed, selvom denne gøres tilgængelig for forbrugeren gennem en on demand-audiovisuel medietjeneste, f.eks. via en tilkøbsmulighed på samme platform eller på anden måde. Omsætning hidrørende fra traditionelle lineære fjernsynskanaler undtages ud fra en rimelighedsbetragtning i lyset af lovforslagets formål om at sikre, at de, der opnår deres indtjening ved at udbrede audiovisuelt indhold i Danmark, også bidrager til at sikre den fremadrettede produktion af dansk indhold. Live sports- og nyhedsprogrammer, som ordningen ikke sigter efter at fremme, vurderes generelt at udgøre en både omkostningstung og kraftigt omsætningsdrivende del af indholdet på de lineære kanaler. Derudover er det generelt opfattelsen, at de lineære medietjenester på det danske marked gennem deres tv-kanaler rettet mod et dansk publikum allerede bidrager i passende omfang til udsendelsen og produktionen af dansk audiovisuelt indhold. Denne rimelighedsbetragtning understøttes af AVMS-direktivets præambelbetragtning 37, hvoraf det følger, at TV-spredningsforetagender på nuværende tidspunkt investerer mere i europæiske audiovisuelle programmer end udbydere af on demand audiovisuelle medietjenester. Det følger videre af betragtningen, at hvis en målmedlemsstat derfor vælger at pålægge et TV-spredningsforetagende, der hører under en anden medlemsstats jurisdiktion, en finansiell forpligtelse, bør de direkte bidrag til produktion og erhvervelse af rettigheder i forbindelse med europæiske programmer, navnlig koproduktioner, som ydes af det pågældende TV-spredningsforetagende, tages i betragtning under behørig hensyntagen til proportionalitetsprincippet. Endvidere bemærkes, at de lineære medietjenester på det danske marked opererer på et marked, der er domineret af public service- og statsejede aktører, og at indførelsen af en kulturbidragspligt for disse lineære medietjenesteudbydere risikerer at kunne hæmme deres markedsposition i forhold til de dominerende public service-tjeneste-

udbydere yderligere. Det vurderes på den baggrund ikke at være nødvendigt eller forholdsmæssigt at underlægge de lineære medietjenester en kulturbidragsforpligtelse.

Det er ligeledes ikke hensigten med nærværende lovforslag at omfatte omsætning fra sportsprogrammer eller nyhedsprogrammer, selvom disse gøres tilgængelige for forbrugeren gennem en on demand-audiovisuel medietjeneste, f.eks. via en tilkøbsmulighed på samme platform eller på anden måde. Den omfattede omsætning afgrænses således til at vedrøre tilgængeliggørelse af audiovisuelt indhold, herunder film, serier og dokumentarprogrammer, som også er de kategorier af kreativt audiovisuelt indhold, som kulturbidragsordningen har til formål at fremme produktionen af, men ikke tilgængeliggørelse af sports- eller nyhedsprogrammer.

Visse lineære fjernsynskanaler benytter sig af catch up- eller start forfra-services, hvor man inden for en nærmere afgrænset periode kan se tidligere udsendte tv-programmer på en lineær audiovisuel medietjeneste. Der findes ikke en entydig definition af, hvad der ligger i begrebet catch up- eller start forfra-tjeneste, og det vil derfor bero på en konkret vurdering, om sådanne services de facto udgør on demand-audiovisuelle medietjenester, jf. den foreslåede definition i § 3, nr. 2, og dermed om indtægter hidrørende fra sådanne services vil være omfattet af begrebet bidragspligtig omsætning. Centralt for vurderingen af, hvorvidt en konkret catch up- eller start forfra-service udgør en on demand-audiovisuel medietjeneste, vil således være den grad af brugervalg, der vurderes at være i forhold til det tidspunkt, brugeren kan se det tidligere lineært udsendte program på, men også i hvilket omfang programkataloget er udvalgt af den pågældende medietjenesteudbyder.

Det vil bero på en konkret vurdering af den enkelte catch up- eller start forfra-service, men umiddelbart vurderes, at indtægt hidrørende fra en catch up- eller start forfra-service, hvor brugeren alene kan starte programmet forfra inden for programmets sendetid eller i nær sammenhæng med programmets placering i tv-sendepladen, ikke vil være omfattet af den bidragspligtige omsætning, idet servicen reelt ikke giver mulighed for at se programmet på et brugervalgt tidspunkt, jf. den foreslåede definition i § 3, nr. 2. På samme måde vil indtægter, der hidrører fra muligheden for at optage indholdet (NVPR) i nær sammenhæng med programmets placering i tv-sendepladen, ikke umiddelbart være omfattet af den bidragspligtige omsætning.

Ved den konkrete vurdering af, om der er tale om en service, hvor brugeren alene kan starte programmet forfra inden for programmets sendetid eller i nær sammenhæng med programmets placering i tv-sendepladen, vil anerkendte branchestandarder, herunder hvorvidt servicen gør indhold tilgængeligt i op til 7 dage efter programmets placering i tv-sendepladen, kunne inddrages. Der vil også kunne lægges vægt på praksis, hvor indholdet f.eks. gøres tilgængeligt i op til 30 dage. På samme måde vil det ift. NVPR være en konkret vurdering af, hvor længe der er mulighed for at optage indholdet.

Desuden foreslås, at omsætning, som udbydere af on demand-audiovisuelle medietjenester, jf. definitionen heraf i den foreslåede § 3, nr. 2, genererer ved ren videredistribution af andre on demand-audiovisuelle medietjenester fra den bidragspligtige omsætning, undtages. Det kan f.eks. være omsætning, som en udbyder af en on demand-audiovisuel medietjeneste, virksomhed A, genererer ved at videredistribuere og give adgang til en on demand-audiovisuel medietjeneste fra udbyderen virksomhed B gennem virksomhed As platform. Med undtagelsen undgås, at udbyderne pålægges at betale kulturbidrag for indtjening hidrørende fra tjenester, som de ikke har redaktionelt ansvar for, idet de ikke har udvalgt det audiovisuelle indhold, og derfor ikke er udbydere af i nærværende lovforslags forstand.

Med lovforslaget indføres der en sats for kulturbidraget på henholdsvis 2 eller 5 pct. af den bidragspligtige omsætning i Danmark. Det følger direkte af AVMS-direktivets artikel 13, stk. 2, at medlemsstaterne kan indføre en pligt for medietjenesteudbydere til at yde sådanne finansielle bidrag, der skal være for-

holdsmæssige og ikkediskriminerende. Dette krav om proportionalitet, der følger af EU-retten, indebærer, at der ikke må være et misforhold mellem formålet med handlingen, dvs. hensigten om at fremme produktionen af nye danske film, serier og dokumentarer, og de midler, der anvendes til at realisere formålet, dvs. bidragspligten med en sats på henholdsvis 2 eller 5 pct. afhængigt af medietjenesteudbyderens engagement i forhold til investeringer i det danske kreative økosystem.

Danmark er et lille sprogområde, og markedet for dansk indhold er tilsvarende af begrænset størrelse. Det vurderes derfor, at en bidragsforpligtelse varetager et sagligt formål om at sikre produktion af nyt dansk indhold og derigennem bidrager til den kulturelle og sproglige mangfoldighed i Europa. Kulturministeriet estimerer med betydelig usikkerhed, at kulturbidragsordningen med en bidragssats på henholdsvis 2 eller 5 pct. vil medføre et provenu på ca. 103 mio. kr. årligt, hvilket svarer til et provenu på ca. 98 mio. kr. årligt efter tilbageløb, adfærd og arbejdsudbud. Til sammenligning bidrages der fra statslig side gennem Det Danske Filminstitut i 2023 med et samlet tilskudsbudget på ca. 420 mio. kr. årligt (dækkede alle støtteordninger, herunder Public Service-Puljen og filmstøtteordningerne) til at sikre produktion af nyt dansk indhold. Til yderligere sammenligning vurderes de centrale, kommercielle, lineære medietjenesteudbydere på det danske marked samlet set at investere omkring 500 mio. kr. i dansk produceret audiovisuelt indhold. Det forventede provenu ved kulturbidragsordningen ved en bidragssats på henholdsvis 2 eller 5 pct. vurderes derfor at tilvejebringe et provenu, der står i rimeligt forhold til den ønskede samlede støtteintensitet på området til fremme af produktionen af nye danske film, serier og dokumentarer.

Bidragssatserne i den foreslåede kulturbidragsordning forventes således at medføre et relativt begrænset provenu i forhold til den statslige støtte og lineære medietjenesteudbyderes investeringer på området.

Det er desuden Kulturministeriets vurdering, at bidragspligten skal ses i sammenhæng med muligheden for at opnå statslig støtte på området, hvorved bidragspligten for on demand-audiovisuelle medietjenesteudbydere generelt mindskes. Der vurderes på den baggrund ikke at være et misforhold mellem størrelsen på det estimerede provenu, som de foreslåede bidragssatser på henholdsvis 2 og 5 pct. resulterer i, og formålet om at fremme danske film, serier og dokumentarer. Bidragssatserne vurderes således bl.a. i lyset af disse momenter samlet ikke at være uforholdsmæssige.

Det bemærkes, at bidragssatserne på henholdsvis 2 eller 5 pct. generelt følger niveauet for de kulturbidragssatser og typer af kulturbidragsordninger, som er indført – eller er ved at blive indført – i de øvrige EU-medlemsstater, dog med forbehold for, at der ses store forskelle i forudsætningerne og opkrævningsgrundlaget for de forskellige landes ordninger, ligesom der ses store forskelle i, om ordningerne kun medfører en bidragspligt, en investeringsforpligtelse eller en kombination af de to. Til illustration er bidragssatsen i Frankrig og Spanien henholdsvis 5,15 pct. og 5 pct., hvilket således er højere end de foreslåede danske bidragssatser.

Det foreslås, at kulturbidragsordningen alene skal gælde medietjenesteudbydere, der har en samlet årlig omsætning på over 15 mio. kr.

Afgrænsningen foretages i overensstemmelse med AVMS-direktivets artikel 13, stk. 6, hvorefter krav, der pålægges medietjenesteudbydere, der målretter deres tjenester mod publikum i andre medlemsstater, ikke finder anvendelse på medietjenesteudbydere med en lav omsætning eller en lille målgruppe. Begrebet lav omsætning er beskrevet i Europa-Kommissionens Retningslinjer i medfør af artikel 13, stk. 7, i direktivet om audiovisuelle medietjenester for beregningen af andelen af europæiske programmer i on demand-kataloger og for definitionen af et lille publikum og en lav omsætning (2020/C 223/03), afsnit III. 3, der henviser til Europa-Kommissionens henstilling 2003/361/EF af 6. maj 2003 om definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder. Det følger heraf, at virksomheder, der falder under samme omsætningstærskel som mikrovirksomheder, dvs. virksomheder med en samlet årlig om-

sætning på højst 2 mio. EUR, når omsætningen fra partnervirksomheder eller tilknyttede virksomheder også tages i betragtning, bør undtages fra den foreslåede bidragspligt, med mindre det er nødvendigt og rimeligt ud fra et proportionalitetshensyn, at disse virksomheder omfattes.

Det foreslås herudover, at kulturbidragsordningen ikke skal gælde medietjenesteudbydere, der har et lille publikum, defineret som et publikum, der udgør under 1 pct. af det samlede antal brugere af on demand-audiovisuelle medietjenester på det danske marked. Opgørelsesmetoden for det samlede antal brugere af on demand-audiovisuelle medietjenester på det danske marked er endnu ikke fastlagt. Kulturministeriet vil fastlægge en metode for den konkrete opgørelse af det samlede antal brugere af on demand-audiovisuelle medietjenester på det danske marked.

Afgrænsningen foretages i overensstemmelse med AVMS-direktivets artikel 13, stk. 6, hvorefter krav, der pålægges medietjenesteudbydere, der målretter deres tjenester mod publikum i andre medlemsstater, jf. stk. 2, ikke finder anvendelse på medietjenesteudbydere med en lav omsætning eller en lille målgruppe. Begrebet lille målgruppe er beskrevet i Europa-Kommissionens Retningslinjer i medfør af artikel 13, stk. 7, i direktivet om audiovisuelle medietjenester for beregningen af andelen af europæiske programmer i on demand-kataloger og for definitionen af et lille publikum og en lav omsætning (2020/C 223/03), afsnit III. 4, hvor begrebet lille publikum anvendes i stedet for lille målgruppe. Det følger af retningslinjerne, at udbydere med en publikumsandel på under 1 pct. i en given medlemsstat bør anses for at have et lille publikum for on demand-audiovisuelle medietjenester. Det følger videre, at tærsklen afspejler en begrænset udbredelse af de pågældende udbyderes tjenester på de relevante nationale markeder, hvorfor Europa-Kommissionen bl.a. finder det hensigtsmæssigt at fritage disse medietjenesteudbydere fra forpligtelsen, der kan pålægges på baggrund af AVMS-direktivets artikel 13, stk. 2.

Det er Kulturministeriets vurdering, at medietjenesteudbydere med en årlig omsætning eller et antal brugere under de foreslåede tærskelværdier bør undtages fra bidragspligten for at undgå, at disse mindre virksomheder og virksomheder med aktuel begrænset tilstedeværelse på det danske marked rammes unødigt hårdt, og at nye aktører hindres adgang til markedet.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets §§ 2-6 og bemærkningerne hertil.

3.2. Administration af kulturbidragsordningen

3.2.1. Gældende ret

Der gælder ikke i dag regler, der hjemler administrationen af en kulturbidragsordning, herunder registrerings- og indberetningsforpligtelser for medietjenesteudbydere i forbindelse hermed.

3.2.2. Kulturministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Slots- og Kulturstyrelsen administrerer en række tilskudsordninger på Kulturministeriets område, herunder som sekretariat for Medienævnet, Radio- og tv-nævnet og Statens Kunstfond. Styrelsen har således en bred erfaring med tilskudsadministration, og styrelsens administrative system vurderes at være velegnet til at håndtere en ordning som den foreslåede.

Dertil kommer, at styrelsen gennem varetagelsen af sekretariatsbetjeningen af Radio- og tv-nævnet, der blandt andet fører et generelt tilsyn med on demand-audiovisuelle medietjenester, har medarbejdermæssige kompetencer og kendskab til den kreds af aktører, der foreslås omfattet af ordningen. Det foreslås derfor, at kulturbidragsordningen administreres af Slots- og Kulturstyrelsen.

Det foreslås, at der indføres en pligt for de omfattede medietjenesteudbydere til at registrere sig hos Slots-

og Kulturstyrelsen og indberette årlige opgørelser over deres bidragspligtige omsætning og investeringer i nyt, dansk indhold i Danmark til styrelsen.

Kulturministeriet vurderer, at en registreringsordning vil være hensigtsmæssig henset til, at de omfattede medietjenesteudbydere derigennem får kendskab til de regelsæt, de hører under, samtidig med, at der skabes et grundlag for identifikation af de udbydere af on demand-audiovisuel programvirksomhed, som vil være omfattet af pligten til at betale kulturbidrag, og dermed et grundlag for Slots- og Kulturstyrelsens tilsyn med ordningen. Den foreslåede registreringspligt vurderes dertil at være den administrativt mindst omkostningsfulde måde at sikre kendskab i Slots- og Kulturstyrelsen til de medietjenesteudbydere, der er omfattet af kulturbidragsordningen, idet det vil være uforholdsmæssigt administrativt bebyrdende for Slots- og Kulturstyrelsen at skulle foretage registreringen på baggrund af opsøgende arbejde blandt alle potentielle aktører på det danske marked.

Der knyttes ikke selvstændig retsvirkning til registreringen i den forstand, at registreringen ikke har indflydelse på, om en medietjenesteudbyder er omfattet af pligten til at betale kulturbidrag. Registreringen er således alene til brug for Slots- og Kulturstyrelsens administration af ordningen.

Det er endvidere nødvendigt for administrationen af ordningen og udregningen af bidragets størrelse, at Slots- og Kulturstyrelsen har adgang til opgørelser over medietjenesteudbydernes bidragspligtige omsætning og eventuelle niveau for investeringer i nyt dansk indhold. Der lægges op til at forpligte medietjenesteudbyderne til årligt at indberette en opgørelse over det seneste kalenderårs bidragspligtige omsætning og omfattede investeringsomfang i Danmark, idet disse oplysninger typisk vil være af forretningsfølsom karakter og ikke er offentligt tilgængelige.

I forhold til on demand-streamingtjenesteudbydernes opgørelse og adskillelse af deres forskellige indtægter antages det, at medietjenesteudbyderne til brug for deres prissætning af deres streamingprodukter har et vist overblik over omfanget af deres forskellige indtægtskilder. Det antages dog også, at der kan være stor forskel i virksomhedernes praksis på dette område, og lovforslaget lægger derfor op til metodefrihed hos udbyderne ift. opgørelsen, dog således, at opgørelse skal følge den ved virksomhedens seneste godkendte regnskab anvendte regnskabspraksis eller årsregnskabsloven eller en godkendt regnskabsstandard, som er tilladt af et godkendt regnskabsorgan i en anden EU-medlemsstat, hvor medietjenesteudbyderen er registreret, jf. den foreslåede § 8, stk. 2.

I relation til medietjenesteudbydernes opgørelse af den bidragspligtige omsætning og investeringsniveau er det Kulturministeriets forventning, at størstedelen af de omfattede medietjenesteudbydere er af en sådan størrelse, at de må forventes at have revisorer, der reviderer deres regnskaber løbende, hvorunder arbejdshandlinger vedrørende kontrol og revision af den bidragspligtige omsætning og investeringsniveau også vil kunne udføres. Der vurderes således ikke at være behov for at stille krav om, at indberetningen af opgørelsen skal afvente årsregnskabs samlede revision for at kunne få en retvisende opgørelse over omsætningen for det pågældende kalenderår.

For at sikre validiteten af de opgørelser, der indsendes til Slots- og Kulturstyrelsen, foreslås det derfor, at medietjenesteudbyderne forpligtes til at lade opgørelserne ledsage af revisorerklæringer, der med en høj grad af sikkerhed slår fast, at opgørelserne er korrekte. Dette mindsker ligeledes behovet for styrelsens kontrol med opgørelserne, da denne lægges eksternt hos uafhængige godkendte revisorer.

Der lægges op til, at Slots- og Kulturstyrelsen på baggrund af indberetningerne fra de omfattede medietjenesteudbydere udregner de respektive udbydernes bidrag og fremsender en faktura til de pågældende virksomheder.

Det foreslås, at de nærmere regler i relation til administrationen af kulturbidragsordningen fastlægges i en

bekendtgørelse. Det foreslås derfor, at kulturministeren får bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om medietjenesteudbydernes registrering og indberetning og om digital kommunikation med Slots- og Kulturstyrelsen.

Det er hensigten, at den foreslåede bemyndigelse skal benyttes til i bekendtgørelsesform at fastsætte regler om, hvordan de omfattede medietjenesteudbydere skal registrere sig, med hvilke oplysninger og frister herfor, samt nærmere regler om form, procedure, indhold og frister for indberetningen af opgørelser over den bidragspligtige omsætning og investeringsniveau, herunder også krav til anvendt revisionsstandard og grad af sikkerhed for de tilhørende revisorerklæringer.

I forlængelse af forslaget om at henlægge administrationen af kulturbidragsordningen til Slots- og Kulturstyrelsen, vurderes det ligeledes hensigtsmæssigt at lægge tilsyns- og afgørelseskompetencen hos denne myndighed. Styrelsen besidder således de medarbejdermæssige kompetencer inden for forvaltning, tilskudsadministration og juridisk sagsbehandling på medieområdet, hvorfor det er vurderingen, at styrelsen vil være egnet til at føre tilsyn og træffe afgørelser i medfør af nærværende lovforslag. Det foreslås derfor, at Slots- og Kulturstyrelsen får hjemmel til at føre tilsyn med og træffe afgørelser om overholdelsen af loven og regler udstedt i medfør heraf, herunder føre tilsyn med medietjenesteudbydernes indbetaling af kulturbidrag og træffe afgørelse i forhold til, hvilke medietjenesteudbydere, der er omfattet af bidragspligten, samt omfanget af den bidragspligtige omsætning og dermed størrelsen på den enkelte medietjenesteudbyders kulturbidrag.

Endelig foreslås det, at Slots- og Kulturstyrelsens afgørelser i relation hertil kan indbringes for Radio- og tv-nævnet indenfor 4 uger efter modtagelse. Hermed sikres medietjenesteudbyderne en administrativ klagemulighed i forhold til styrelsens afgørelser. Afgørelserne indebærer generelt set økonomiske konsekvenser for udbyderne. Kulturministeriets vurderer, at den overvejende del af de afgørelser, som styrelsen vil træffe, vil omhandle, hvorvidt konkrete medietjenesteudbydere er omfattet af bidragspligten, den korrekte opgørelse af den omfattede omsætning m.v. De kommende afgørelsessager vil være af både juridisk og tilskudsadministrativt teknisk karakter og vil forudsætte en særlig teknisk indsigt på området. Denne tekniske indsigt vurderes Radio- og tv-nævnet at besidde, hvorfor det vurderes hensigtsmæssigt at gøre nævnet til klageinstans for afgørelser truffet af Slots- og Kulturstyrelsen i henhold til denne lov og regler udstedt i medfør heraf.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets §§ 7-11 og bemærkningerne hertil.

3.3. Straffebestemmelser

3.3.1. Gældende ret

Der gælder ikke regler, der hjemler straf for manglende overholdelse af forpligtelser som følge af kulturbidragsordningen, idet en sådan ordning ikke er gældende i Danmark i dag.

3.3.2. Kulturministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Kulturministeriet vurderer ud fra et hensyn til, at den foreslåede kulturbidragsordning overholdes, og for at sikre Slots- og Kulturstyrelsens mulighed for at administrere ordningen, at det vil være hensigtsmæssigt at kunne sanktionere forsætlig og grov uagtsom overtrædelse af lovens centrale forpligtelser for medietjenesteudbyderne med bødestraf. Der lægges således op til at sanktionere manglende overholdelse af de foreslåede registrerings-, indberetnings- og oplysningsforpligtelser samt for manglende efterlevelse af pligten til at betale kulturbidrag. Sanktionering i form af bødestraf vurderes at stå i et passende forhold til overtrædelsen af de foreslåede straffelagte bestemmelser, særligt set i lyset af, at ansvarssubjektet som udgangspunkt forventes at være juridiske personer.

Strafniveaet skal stå i et passende forhold til den pågældende overtrædelse. Kulturministeriet vurderer, at målsætningen for strafudmålingen bør være, at bøderne har en sådan størrelse, at de er egnede til effektivt at sikre, at medietjenesteudbydere dels betaler det i nærværende lov foreslåede bidrag på 2 pct., jf. den foreslåede § 4, stk. 1, det foreslåede bidrag på 3 pct., jf. den foreslåede § 4, stk. 2, samt at medietjenesterne efterlever de regler om indberetning m.v., der følger af § 7, stk. 1, § 8, stk. 1, § 9, stk. 1, og § 10, stk. 2.

Kulturministeriet vurderer, at de sanktionsbelagte bestemmelser overordnet kan deles op i to typer pligter, henholdsvis en mere formel registrerings-, indberetnings- og oplysningspligt og en mere materiel pligt til at betale kulturbidrag. Det vurderes, at en overtrædelse af de to typer pligter ikke bør sanktioneres ens, da der vurderes at være en væsentlig forskel på overtrædelsens grovhed og samfundsmæssige skadesvirkning i forhold til ikke at overholde pligter, der muliggør den nødvendige administration af kulturbidragsordningen, og unddragelse af en materiel pligt til at betale et finansielt bidrag til en statslig støtteordning.

For så vidt angår manglende overholdelse af registrerings- og oplysningsforpligtelser foreslås det for at tilsikre en mærkbar effekt af bøden, at udmålingen af bødestørrelsen for juridiske personer fastlægges efter den lovovertrædende virksomheds bidragspligtige omsætning, jf. den foreslåede § 3, nr. 4, i året for gerningstidspunktet. For fysiske personer foreslås, at bødeniveauet lægges mellem 10.000 kr. og en nettomånedsløn på gerningstidspunktet.

Det foreslås, at bødeniveauet for unddragelse af pligten til at betale kulturbidrag, jf. § 4, stk. 1 og 2, skal følge den praksis, der gælder for beregning af normalbøder i skatte- og momsstraffesager, der er bøder for forsætlig eller grov uagtsom overtrædelse af skatte- og afgiftslovgivningen beregnet efter standardsatser (takstbøder) før eventuelle tillæg på grund af skærpende omstændigheder og nedslag på grund af formildende omstændigheder i medfør af straffelovens § 81 og § 82. Det følger blandt andet af lovbekendtgørelse nr. 283 af 2. marts 2022 af skattekontrolloven § 82, stk. 1, og lovbekendtgørelse nr. 1021 af 26. september 2019 af lov om merværdiafgift (momsloven) § 81, stk. 3, at forsætlig unddragelse af statskassen straffes med bøde eller fængsel. Metoden for bødeberegningen er fastlagt gennem retspraksis og er beskrevet i Den juridiske vejledning 2023-1, afsnit A. C. 3.5.2.1. Beregning af normalbøde i skatte-, moms- og lønsumsafgiftsstraffesager, der udtrykker Skatteforvaltningens opfattelse af gældende praksis. Ved overtrædelse af lovgivningen om skat, moms, lønsumsafgift og opkrævningsloven, følger det af Den juridiske vejledning, at bødestørrelsen beregnes til to gange den samlede unddragelse, når der er forsæt til unddragelse, og ansvarssubjektet er en juridisk person. Det samme gælder, når ansvarssubjektet er en fysisk person, og der er forsæt til unddragelsen, såfremt unddragelsen ikke overstiger 250.000 kr. Ved grov uagtsomhed udgør bøden en gang den samlede unddragelse. Af den del af unddragelsen, der ikke overstiger 60.000 kr., beregnes bøden kun som en gang det unddragne beløb ved forsæt og som halvdelen af det unddragne beløb ved grov uagtsomhed.

Fastsættelsen af straffen vil fortsat bero på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, og det angivne strafniveau vil kunne fraviges i op- og nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 12 og bemærkningerne hertil.

4. Forholdet til Danmarks internationale relationer

Regeringen har på vegne af Danmark tilsluttet sig OECD-aftalen om beskatning af den digitale økonomi af 8. oktober 2021, hvoraf det bl.a. fremgår, at den multilaterale konvention, som forhandles på baggrund

af OECD-aftalen, vil indeholde en forpligtelse for alle deltagende jurisdiktioner til at fjerne og ikke senere indføre digitale omsætningsskatter eller lignende relevante tiltag. Regeringen har på vegne af Danmark også tilsluttet sig den opfølgende erklæring af 11. juli 2023 til OECD-aftalen. OECD-aftalen og den opfølgende erklæring har status af politiske erklæringer.

OECD-aftalens forpligtelse til ikke at pålægge digitale omsætningsskatter eller lignende relevante tiltag udløb den 31. december 2023, og betingelserne som skitseret i den opfølgende erklæring for en forlængelse heraf blev ikke opfyldt.

Skatteministeriet har efter en samlet afvejning af de relevante fakta og omstændigheder, herunder det politiske formål, vurderet, at kulturbidraget som foreslået i lovforslaget er foreneligt med den multilaterale konvention. Skatteministeriets vurdering er dog forbundet med en vis procesrisiko, idet kulturbidraget vil kunne indbringes til endelig vurdering under den multilaterale konvention efter dens ikrafttrædelse, hvis Danmark vælger at ratificere konventionen.

5. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Kulturbidraget skønnes med betydelig usikkerhed at medføre et årligt provenu efter tilbageløb, adfærd og arbejdsudbud på ca. 98 mio. kr. Der skønnes ikke at være en finansårsvirkning i 2024, idet kulturbidraget først opkræves fra 2025. De omfattede medietjenesteudbydere skønnes at indbetale et beløb på ca. 103 mio. kr. årligt svarende til de isolerede kulturbidragsindtægter. Kulturbidraget skønnes samtidig med usikkerhed at medføre afledt mindreprovenu på finanslovens § 38. Skatter og afgifter på ca. 5 mio. kr. Det afledte mindreprovenu på finanslovens § 38. Skatter og afgifter afspejler hovedsageligt en arbejdsudbudsvirkning.

Provenuet efter tilbageløb, adfærd og arbejdsudbud samt administrative omkostninger forbundet med ordningen forventes anvendt med 20 pct. til en public service-pulje samt 80 pct. til at øge tilskuddet til danske film. Der vil blive taget stilling til den endelige fordeling i forligskredsen, når provenuet er kendt.

Det er opfattelsen, at kulturbidraget i henhold til § 6 i lov nr. 149 af 10. april 1922 om Indkomst- og Formueskat til Staten med senere ændringer vil være fradragsberettiget som en driftsomkostning ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst for de omfattede medietjenesteudbydere, der er fuldt eller begrænset skattepligtige til Danmark.

Lovforslaget vurderes at have implementeringskonsekvenser for staten, idet indførelsen af kulturbidragsordningen medfører nye administrationsopgaver for Slots- og Kulturstyrelsen og nye opgaver for Radio- og tv-nævnet, som sekretariatsbetjenes af Slots- og Kulturstyrelsen. Det vurderes, at omkostningerne forbundet hermed udgør op til tre årsværk fordelt med op til to årsværk til Slots- og Kulturstyrelsens administration af ordningen og op til et årsværk til klagebehandling i Radio- og tv-nævnet. Lovforslaget vurderes endvidere at have implementeringskonsekvenser for staten i form af et forventet øget antal støtteansøgninger, der skal behandles af Det Danske Filminstitut i forbindelse med udmøntningen under filmstøtteordningerne. Det vurderes, at omkostningerne forbundet hermed udgør op til et årsværk. Det Danske Filminstitut vil fortsat have mulighed for at anvende op til 3 pct. af de midler, der fordeles til public service-puljen, hvilket er i tråd med den måde, som puljen administreres på i dag. De offentlige administrative omkostninger forbundet med kulturbidragets administration og behandlingen af eventuelle klagesager afholdes af kulturbidraget.

Langt størstedelen af Slots- og Kulturstyrelsens kommunikation med aktørerne i markedet foregår allerede i dag digitalt. Lovforslaget indeholder bestemmelser om, at kulturministeren kan fastsætte regler

om skriftlig digital kommunikation og anvendelse af bestemte it-systemer, hvorfor det ikke forventes at medføre it-mæssige implementeringskonsekvenser.

Lovforslaget vurderes ikke at have implementeringskonsekvenserne for regioner og kommuner.

Lovforslaget vurderes ikke at medføre, at Slots- og Kulturstyrelsen skal kunne indsamle eller behandle oplysninger fra registre eller it-systemer drevet af andre myndigheder.

Lovforslaget vurderes at efterleve principperne om digitaliseringsklar lovgivning. Lovforslaget indeholder enkle og klare regler i overensstemmelse med princip 1. Der er ved lovforslagets udarbejdelse lagt vægt på, at der i forbindelse med medietjenesteudbydernes registrerings- og indberetningsforpligtelser understøttes digital kommunikation mellem Slots- og Kulturstyrelsen og virksomhederne og på teknologineutralitet i reguleringen i overensstemmelse med princip 2. Den digitale kommunikation, der i lovforslaget gives hjemmel til, at kulturministeren fastsætter nærmere regler om, forventes at ville kunne foregå ved anvendelse af eksisterende offentlig infrastruktur herunder f.eks. Digital Post, hvorfor lovforslaget er i overensstemmelse med princip 6. Derudover giver lovforslaget hjemmel til, at Slots- og Kulturstyrelsen kan føre tilsyn med loven med udgangspunkt i de indberettede virksomhedsdata suppleret af revisorerklæringer afgivet med høj sikkerhed i overensstemmelse med princip 7 om forebyggelse af snyd og fejl. De resterende principper vurderes ikke at være relevante for lovforslaget.

Der vurderes ikke at være administrative konsekvenser for restanceinddrivelsesmyndigheden forbundet med lovforslagets § 5, idet Slots- og Kulturstyrelsen allerede er oprettet som fordringshaver i Gældsstyrelsen og eventuelle nye fordringstyper vil kunne håndteres under de eksisterende fordringshaveraftaler. Lovforslaget vurderes at have stærkt begrænsede konsekvenser for straffesagskæden og vurderes derfor ikke at medføre merudgifter på Justitsministeriets område.

6. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Det er Kulturministeriets vurdering, at op til 50 medietjenesteudbydere vil blive omfattet af kulturbidragsordningen.

Lovforslaget estimeres med betydelig usikkerhed samlet at medføre økonomiske konsekvenser for medietjenesteudbydere ved betaling af kulturbidraget på ca. 103 mio. kr. årligt.

Erhvervsstyrelsens Område for Bedre Regulering (OBR) vurderer, at lovforslaget medfører administrative konsekvenser for erhvervslivet. Lovforslaget medfører administrative omstillingsomkostninger for medietjenesteudbydere i forbindelse med registreringen hos Slots- og Kulturstyrelsen. Lovforslaget vil ligeledes medføre løbende administrative konsekvenser for medietjenesteudbydere i forbindelse med opgørelse og årlig indberetning af deres bidragspligtige omsætning og investeringsniveau i nyt dansk indhold, herunder ved afholdelse af udgifter til revisorerklæringer i forbindelse med indberetningen. Medietjenesteudbydere, der ikke anvender kalenderåret som regnskabsår, vil endvidere skulle opgøre deres omsætning m.v. for en anden periode i forbindelse med opkrævningen af bidraget end i deres årsregnskaber. Opgørelser som følge af kulturbidraget skal dog uanset ovenstående følge medietjenesteudbydernes anvendte regnskabspraksis, som er benyttet ift. udarbejdelse af årsregnskabet, jf. § 8, stk. 2. Ydermere vil lovforslaget medføre løbende administrative omkostninger i forbindelse med medietjenesteudbydernes afgivelse af oplysninger og udlevering af dokumenter ved tilsyn. Disse konsekvenser vurderes at være under 4 mio. kr., hvorfor de ikke kvantificeres nærmere.

OBR bemærker, at lovforslaget giver hjemmel til udstedelse af bekendtgørelser, som indebærer administrative konsekvenser for erhvervslivet. De administrative konsekvenser består i, at kulturministeren kan fastsætte nærmere regler for registreringen af medietjenesteudbydere, herunder om krav til registreringens

form, procedure og indhold samt frister for registreringen. Kulturministeren kan også fastsætte nærmere regler for indberetning af opgørelser over den bidragspligtige omsætning og investeringsniveau, herunder om indberetningens form, procedure og indhold, frister for indberetningen samt krav til revisorerklæringer. Ydermere kan kulturministeren fastsætte nærmere regler for medietjenesteudbyderes afgivelse af oplysninger, udlevering af dokumenter m.v. ved tilsyn, herunder blandt andet fastsættelse af regler for afgivelse af grunddokumentation, udtalelse fra revisor om arbejdsgange og uafhængighed samt opgørelse og beregning af bidragspligtig omsætning og investering i nyt dansk indhold. Slutteligt kan kulturministeren fastsætte nærmere regler om skriftlig kommunikation til og fra Slots- og Kulturstyrelsen, herunder regler om digital kommunikation og anvendelsen af bestemte it-systemer og digitale formater. De administrative konsekvenser af bemyndigelsesbestemmelserne vil blive vurderet nærmere, når bestemmelserne udmøntes på bekendtgørelsesniveau.

Lovforslaget overholder de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering.

Innovations- og Iværksættertjekket vurderes ikke at være relevant for nærværende lovforslag, fordi reguleringen ikke vurderes at påvirke virksomhedernes muligheder for at teste, udvikle og anvende digitale teknologier og innovation.

7. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget vurderes ikke at have administrative konsekvenser for borgerne.

8. Klimamæssige konsekvenser

Lovforslaget vurderes ikke at have klimamæssige konsekvenser.

9. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Lovforslaget vurderes ikke at have miljø- og naturmæssige konsekvenser.

10. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/1808 af 14. november 2018 om ændring af direktiv 2010/13/EU om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne om udbud af audiovisuelle medietjenester (direktiv om audiovisuelle medietjenester) i betragtning af de ændrede markedsforhold, EU-Tidende 2018, L 303, side 69.

Lovforslaget er derfor notificeret i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/1535 af 9. september 2015 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester (kodifikation) den 2. februar 2024 med udløb af stand still-perioden den 6. maj 2024.

Det er vurderingen, at lovforslaget kan indebære statsstøtte i TEUF's artikel 107, stk. 1's forstand, hvilket afsøges i dialog med Europa-Kommissionen. Lovforslaget er således anmeldt til Europa-Kommissionen.

Støtte under den gældende public service-pulje ydes i henhold til Europa-Kommissionens forordning (EU) nr. 651/2014 af 17. juni 2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108 med senere ændringer.

Europa-Kommissionen statsstøttegodkendte den 27. juni 1996 Det Danske Filminstituts filmstøtteordninger. Godkendelsen blev opdateret i februar 2018.

11. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har været sendt i høring i perioden 15. august 2023 til den 11. september 2023 (27 dage).

Et udkast til de ændrede bestemmelser i lovforslagets §§ 4, 5, og 10 har i perioden fra den 2. februar 2024 til den 1. marts 2024 (28 dage) været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

25syv A/S, Advokatrådet, Aktionæren, Aller Media, Alrow Media, Altibox Film og serier, Amazon Prime (Denmark), Antennesammenslutningen af 2012, Apple Denmark, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, ARF Multimedier, Bauer Media, BEAM Audio Agency, Berlingske Media, Bideo.dk – digital dannelse og deltagelse, Billedbladet Play, Bispebjerg Lokal-tv, Blockbuster, Broadcast Partners, BTiTV, BumbleBee Productions, Bonnier Publications, Canal Digital Danmark A/S, Canal6000, Center for Podcasting, C More, Copenhagen Bombay, Copydan, Danish Dox, Danmark CTV, Dansk Aktionærforening, Dansk BiblioteksCenter, Dansk Energi, Dansk Erhverv, Dansk Filmskat, Dansk Folkeoplysnings Samråd, Dansk Industri, Dansk IT, Dansk Journalistforbund (DJ), Dansk Radioreklame, Dansk Skuespillerforbund, Dansk Student Tv Forening, Dansk Teater, Danske Advokater, Danske Annoncører og Markedsførere (DAOM), Danske Filminstruktører, Danske Dramatikere, Danske Handicaporganisationer, Danske Mediedistributører, Danske Medier, Danske Regioner, Datatilsynet, Den Kristne Producentkomité, Den Vestsjællandske Filmpulje, Det Centrale Handicapråd, Det Danske Filminstitut (DFI), Det Nordjyske Mediehus, DI Digital, DILEM (Danske Idebaserede Lokale Elektroniske Medier), Disney+, DK4, DR, Egmont, Elektronikbranchen.dk, EU-modstandernes lytter og seerforbund kontakt, FAEM (Foreningen af Arbejderbevægelsens Elektroniske Medievirksomheder), FBG Mediehus, FDA (Forenede Danske Antenneanlæg), Filmcentralen, Filmdistributørerne, FilmFyn, Filmounge, Filmmagasinet Ekko, FilmStriben, Forbrugerombudsmanden, Forbrugerrådet TÆNK, Foreningen for Platformsøkonomi i Danmark (FPD), Freeway Media ApS, Frederiksberg Lokal TV, FSR – Danske Revisorer, FTVS - Fællesrådet for tv-sendesamvirker i Danmark, Good Company Pictures, Google Danmark, Grakom, Gramex, HBO Max Denmark, Hi3G, Høreforeningen, IFPI, Institut for menneskerettigheder, IT-Branchen, JP/Politikens Hus, Jysk Fynske Medier, Jyske Bank TV, Kanal 1 web-tv, Kanal Hovedstaden, Kanal 23, KLF, Kirke & Medier, KL (Kommunernes Landsforening), KODA, Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, Kreativitet & Kommunikation, Landsorganisationen i Danmark (LO), Lassen Ricard, Localeyes.tv, Mazanti-Andersen, Mediascale, Medienævnet, Medierådet for Børn og Unge, Min Bio, Monday Media , Monitormedier A/S, MTG (Modern Times Group), NB Medier, Netflix, NENT (Nordic Entertainment Group), Norden-Nu, Nordisk Film, Nordisk Film TV, Norkring, Norlys, NutAlone, Nye Medier, Ophavsretligt Forum, Producentforeningen, Producent Rettigheder Danmark, Rakuten TV (Denmark), Radio- og tv-nævnet, Rigsrevisionen, Samarbejdsforum for danske Lytter- og Seerorganisationer, SAML (Sammenslutningen af Medier i Lokalsamfundet), Samrådet for Ophavsret, SE/Stofa, Sendesamvirket i København, Sermitsiaq, SF Anytime, Story House Egmont, SLRTV, Sofarækken, Sport Live, Sportway Denmark ApS, STV Production A/S, TDC/Yousee, Tech Media, Teknologiens Mediehus, Teleklagenævnet, Telenor, Telia Danmark, TV 2 DANMARK A/S, TV 2/Bornholm, TV 2/FYN, TV 2/Kosmopol, TV 2/Nord, TV 2/Øst, TV 2/Østjylland, TV 3 A/S, TV Midt Vest, TV SYD, TV-Kalundborg.dk, Uafhængige Scenekunstnere, UBOD, Uptown TV, Viaplay Group, Viasat, WAOO, Warner Bros. Discovery Danmark, Watch Medier, Danwatch, Yousee/nuuday, Zebrasport.dk, Zentropa, Ældresagen og Aabenraa Lokal TV (TV ALT).

12. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Kulturbidragets provenuvirkning skønnes med betydelig usikkerhed samlet at udgøre 98 mio. kr. årligt efter tilbageløb, adfærd og arbejdsudbud (2023-niveau). De isolerede kulturbidragsindtægter skønnes til ca. 103 mio. kr. årligt (2023-niveau).	Kulturbidragsordningen skønnes med usikkerhed at medføre et afledt mindreprovenu for staten på finanslovens § 38. Skatter og afgifter på i alt 5 mio. kr. årligt (2023-niveau), som dækkes af de isolerede kulturbidragsindtægter.
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Det forventes, at lovforslaget medfører administrative omkostninger på op til 4 årsværk. De offentlige administrative omkostninger forbundet med kulturbidragets administration og eventuel klagebehandling i Radio- og tv-nævnet afholdes af kulturbidraget.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet mv.	Ingen	Lovforslaget estimeres med betydelig usikkerhed at medføre økonomiske konsekvenser for medietjenesteudbydere ved betaling af kulturbidraget på ca. 103 mio. kr. årligt.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet mv.	Ingen	Lovforslaget medfører mindre administrative omstillingsomkostninger for medietjenesteudbydere i forbindelse med registreringen hos Slots- og Kulturstyrelsen. Lovforslaget medfører mindre løbende administrative konsekvenser for medietjenesteud-

		byderne i forbindelse med opgørelse og årlig indberetning af deres bidragspligtige omsætning og investeringsniveau, herunder ved afholdelse af udgifter til revisorerklæringer i forbindelse med indberetningerne. De samlede administrative omkostninger vurderes ikke at overstige 4 mio. kr. på samfundsniveau og vil ikke blive kvantificeret yderligere.
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Klimamæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Miljø- og naturmæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/1808 af 14. november 2018 om ændring af direktiv 2010/13/EU om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne om udbud af audiovisuelle medietjenester (direktiv om audiovisuelle medietjenester) i betragtning af de ændrede markedsforhold, EU-Tidende 2018, L 303, side 69. Lovforslaget kan indebære statsstøtte og kræver anmeldelse ved EU-Kommissionen, jf. reglerne om statsstøtte i EU-Traktaten, før loven kan træde i kraft.	
Er i strid med de principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering/ Går videre end minimumskrav i EU-regulering (sæt X)	Ja	Nej X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Det foreslås i § 1, at formålet med denne lov er at fremme dansk indhold, herunder til produktion af nye danske film, serier og dokumentarprogrammer.

Den foreslåede bestemmelse beskriver lovens formål, der vil være at fremme dansk audiovisuelt indhold ved at indføre en kulturbidragsordning.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 2

AVMS-direktivets artikel 2, stk. 3, litra a-c, definerer, hvornår en medietjenesteudbyder anses som værende etableret i en EU-medlemsstat. Heraf følger, at en medietjenesteudbyder anses som etableret i en medlemsstat, når medietjenesteudbyderen har sit hovedkontor i den pågældende medlemsstat, og de redaktionelle beslutninger om den audiovisuelle medietjeneste træffes i denne medlemsstat.

Det følger endvidere, at hvis en medietjenesteudbyder har sit hovedkontor i én medlemsstat, men de redaktionelle beslutninger om den audiovisuelle medietjeneste træffes i en anden medlemsstat, anses medietjenesteudbyderen for at være etableret i den medlemsstat, hvor en betydelig del af de medarbejdere, der er beskæftiget med den audiovisuelle medietjenestevirksomhed, arbejder. Hvis en betydelig del af de medarbejdere, der er beskæftiget med den audiovisuelle medietjenestevirksomhed, arbejder i begge medlemsstater, anses medietjenesteudbyderen for at være etableret i den medlemsstat, hvor hovedkontoret er beliggende. Hvis en betydelig del af de medarbejdere, der er beskæftiget med den audiovisuelle medietjenestevirksomhed, ikke arbejder i nogen af de pågældende medlemsstater, anses medietjenesteudbyderen for at være etableret i den medlemsstat, hvor den først påbegyndte sin virksomhed i overensstemmelse med lovgivningen i denne medlemsstat, forudsat at den har en stabil og reel forbindelse til denne medlemsstats økonomi.

Afslutningsvis følger det, at hvis en medietjenesteudbyder har sit hovedkontor i en medlemsstat, men beslutninger om den audiovisuelle medietjeneste træffes i et tredjeland, eller omvendt, anses medietjenesteudbyderen for at være etableret i den pågældende medlemsstat, forudsat at en betydelig del af de medarbejdere, der er beskæftiget med den audiovisuelle medietjenestevirksomhed, arbejder i denne medlemsstat.

Det foreslås i *stk. 1*, at loven finder anvendelse på medietjenesteudbydere, der er etableret i Danmark, og som udbyder on demand-audiovisuelle medietjenester, jf. dog stk. 3-5.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 1, vil medføre, at medietjenesteudbydere, forstået som den fysiske eller juridiske person, der har det redaktionelle ansvar for valget af audiovisuelt indhold i en audiovisuel medietjeneste, og som bestemmer, hvordan det audiovisuelle indhold tilrettelægges, jf. definitionen i den foreslåede § 3, nr. 3, vil blive pålagt pligter i henhold til denne lov, såfremt de udbyder on demand-audiovisuelle medietjenester.

On demand-audiovisuelle medietjenester er defineret i den foreslåede § 3, nr. 1 og 2.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 1, vil desuden medføre, at kulturbidragsordningen omfatter medietjenesteudbydere, der udbyder on demand-audiovisuelle tjenester, uanset hvilken forretningsmodel tjenesten anvender, herunder f.eks. de såkaldte SVOD-tjenester (Subscription Video on Demand), TVOD-tjenester (Transactional Video On Demand) eller kombinationer heraf. SVOD-tjenester er abonnementstjenester

og omfattes, uanset om tjenesten udbydes på mere sædvanlige abonnementsbetingelser, hvor forbrugerne på baggrund af en tilmelding og mod betaling gives en løbende adgang til tjenesten for en given periode, eller om den udbydes i et abonnementslignende forhold. Det er i denne forbindelse således uden betydning, om der ydes en monetær eller anden modydelse for abonnementet. Det betyder, at tjenester, der f.eks. benytter gratis-abonnementer, hvor forbrugeren ikke betaler penge for abonnementet, men i stedet accepterer at se reklamer eller afgiver sine data som modydelse, også vil være tjenester baseret på abonnements- eller abonnementslignende forhold i dette lovforslags forstand. TVOD-tjenester er transaktionsbaserede tjenester, hvor der betales for adgang til tjenestens indhold dvs., at forbrugeren betaler i den enkelte situation for adgangen til f.eks. en film i en given periode. Det er også for TVOD-tjenesterne uden betydning, om modydelsen for adgangen til indholdet på tjenesten er af monetær karakter, eller om forbrugeren betaler for adgangen på anden vis.

At de omfattede medietjenester vil skulle være audiovisuelle, vil indebære, at medietjenesteudbydere, der alene udbyder audio on demand-tjenester, som f.eks. tjenester med podcasts eller tidligere udsendte radioprogrammer, ikke omfattes af loven.

Der henvises endvidere til bemærkningerne til den foreslåede § 3, nr. 1-3.

Det foreslås i *stk. 2*, at loven endvidere finder anvendelse på medietjenesteudbydere, der er etableret i en anden EU-medlemsstat, og som udbyder on demand-audiovisuelle medietjenester, der er målrettet publikum i Danmark, jf. dog *stk. 3-5*.

Den foreslåede bestemmelse i *stk. 2*, vil medføre, at ordningen omfatter medietjenesteudbydere, der er etableret i en anden EU-medlemsstat, når deres on demand-audiovisuelle medietjenester er målrettet et dansk publikum.

Det følger heraf, at loven ikke finder anvendelse på medietjenesteudbydere, der ikke er etableret i en EU-medlemsstat.

Det vil komme an på en konkret vurdering af den enkelte on demand-audiovisuelle medietjeneste, om den betragtes som værende målrettet et dansk publikum. Det formodes, at tjenesten er rettet mod et dansk publikum, hvis tjenesten indeholder reklame eller anden promovering, der sigter specifikt mod kunder i Danmark, tjenestens hovedsprog er dansk, eller der er tale om indhold eller kommerciel kommunikation, som specifikt er rettet mod publikum i Danmark. Opremsningen er ikke udtømmende, og andre faktorer kan således have betydning.

Der henvises endvidere til bemærkningerne til bestemmelsens *stk. 1* samt til pkt. 3.1.4. i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *stk. 3*, at loven ikke gælder medietjenesteudbydere, der har en årlig omsætning på under 15 mio. kr., eller hvis publikum udgør under 1 pct. af det samlede antal brugere af on demand-audiovisuelle medietjenester på det danske marked.

Den foreslåede bestemmelse i *stk. 3*, vil medføre, at medietjenesteudbydere, hvis samlede årlige omsætning ikke overstiger en tærskelværdi på 15 mio. kr. vil være undtaget fra lovens anvendelsesområde. Tærskelværdien på 15 mio. kr. fastsættes i overensstemmelse med EU-Kommissionens henstilling 2003/361/EF af 6. maj 2003 om definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder, hvori er tærskelværdien for mikrovirksomheder er fastsat til at udgøre en samlet årlig omsætning på højst 2 mio. EUR, når omsætningen fra partnervirksomheder eller tilknyttede virksomheder også tages i betragtning. Begreberne partnervirksomheder og tilknyttede virksomheder skal forstås i overensstemmelse

med definitionerne i artikel 3, stk. 2 og 3, i bilaget Definition af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder vedtaget af Kommissionen, til EU-Kommissionens henstilling 2003/361/EF af 6. maj 2003.

Den årlige omsætning i henhold til stk. 3 vil adskille sig fra opgørelsen af den bidragspligtige omsætning, idet opgørelsen af omsætning fastsættes i overensstemmelse med artikel 4 og artikel 6 i bilaget Definition af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder vedtaget af Kommissionen, til EU-Kommissionens henstilling 2003/361/EF af 6. maj 2003.

Medietjenesteudbydere, hvis samlede årlige omsætning er på niveau med mikrovirksomheder, vil ikke blive omfattet af kulturbidragsordningen. Dermed undgås det, at bidragspligten vil ramme disse mindre virksomheder unødigt hårdt, samt at nye aktører hindres adgang til markedet, jf. også EU-Kommissionens Retningslinjer i medfør af artikel 13, stk. 7, i direktivet om audiovisuelle medietjenester for beregningen af andelen af europæiske programmer i on demand-kataloger og for definitionen af et lille publikum og en lav omsætning (2020/C 223/03), afsnit III. 3.

Det følger desuden af det foreslåede stk. 3, at loven ikke finder anvendelse på medietjenesteudbydere, der har et lille publikum, defineret som et publikum, der udgør under 1 pct. af det samlede antal brugere af on demand-audiovisuelle medietjenester på det danske marked.

Med henvisning til EU-Kommissionens Retningslinjer i medfør af artikel 13, stk. 7, i direktivet om audiovisuelle medietjenester for beregningen af andelen af europæiske programmer i on demand-kataloger og for definitionen af et lille publikum og en lav omsætning (2020/C 223/03), afsnit III. 4.1., foreslås det, at publikumsandelen for on demand-audiovisuelle medietjenester måles ud fra salget af tjenesten, hvor antallet af brugere/seere er en god indikator for dette salg.

Publikummets størrelse for en given on demand medietjeneste vil således blive bestemt ud fra antallet af aktive brugere af den enkelte tjeneste. For såkaldte SVOD-tjenester (Subscription Video on Demand) vil publikummets størrelse skulle opgøres som antallet af betalende abonnenter hos tjenesten. For såkaldte TVOD-tjenester (Transactional Video On Demand) vil publikummets størrelse skulle opgøres som antallet af unikke kunder/konti, der har erhvervet mindst én titel i tjenestens katalog inden for seneste kalenderår. For såkaldte AVOD-tjenester (Advertising Video on Demand) vil publikummets størrelse skulle opgøres som et gennemsnit af antallet af unikke besøgende inden for det seneste kalenderår. I tilfælde af abonnenter, der betaler for bundtede tjenester, som også omfatter en on demand-audiovisuel tjeneste, vil målingen skulle basere sig på brugere, som faktisk har tilgået tjenestens indhold inden for en bestemt periode.

I praksis vil medietjenesteudbyderens procentvis publikumsandel skulle udregnes som antallet af brugere af tjenesten divideret med det samlede antal brugere af on demand-audiovisuelle medietjenester målrettet det danske marked og ganget med 100. Opgørelsesmetoden for det samlede antal brugere af on demand-audiovisuelle medietjenester på det danske marked vil blive nærmere fastlagt af Kulturministeriet. På baggrund heraf vil Kulturministeriet årligt opgøre oplysninger om det samlede antal brugere til brug for medietjenesteudbydernes beregning.

Medietjenesteudbydere, der har et lille publikum, vil ligeledes ikke blive omfattet af kulturbidragsordningen for at undgå, at bidragspligten skal ramme disse mindre virksomheder unødigt hårdt samt for at undgå, at nye aktører hindres adgang til markedet, jf. også EU-Kommissionens Retningslinjer i medfør af artikel 13, stk. 7, i direktivet om audiovisuelle medietjenester for beregningen af andelen af europæiske programmer i on demand-kataloger og for definitionen af et lille publikum og en lav omsætning (2020/C 223/03), afsnit III. 3 og 4.

Det foreslås i *stk. 4*, at loven ikke gælder medietjenester, der udbydes som led i udøvelse af public

service-virksomhed, jf. § 11 i lov om radio- og fjernsynsvirksomhed m.v., eller i medfør af reguleringen i den EU-medlemsstat, hvor udbyderen af den on demand-audiovisuelle medietjeneste er etableret.

Den foreslåede bestemmelse vil indeholde en undtagelse til udgangspunktet i § 2, stk. 1 og 2, hvorefter en medietjenesteudbyder etableret i Danmark eller en anden EU-medlemsstat er omfattet af lovens anvendelsesområde, hvis denne udbyder on demand-audiovisuelle medietjenester målrettet mod et dansk publikum.

Den foreslåede bestemmelse vil for medietjenesteudbydere etableret i Danmark medføre, at en medietjenesteudbyder, der alene udbyder en on demand-audiovisuel medietjeneste som led i udøvelse af public service-virksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 1350 af 4. september 2020 om radio- og fjernsynsvirksomhed m.v. § 11, ikke er omfattet af loven.

Henvisningen til § 11 i lov om radio- og fjernsynsvirksomhed m.v. vil medføre, at kulturbidragsordningen ikke gælder for on demand-audiovisuelle medietjenester fra DR, de regionale TV 2-virksomheder og TV 2 DANMARK A/S, hvis de udbydes som led i udøvelsen af public service-virksomhed efter reglerne i lov om radio- og fjernsynsvirksomhed m.v., kapitel 4, 6 og 6 a.

Den samme undtagelse vil gøre sig gældende for andre foretagender etableret i Danmark, som har fået tilladelse til at drive public service-virksomhed, jf. lov om radio- og fjernsynsvirksomhed m.v. § 11, stk. 2, såfremt de udbyder en on demand-audiovisuel medietjeneste som led heri.

Den foreslåede bestemmelse vil for medietjenesteudbydere, der er etableret i en anden EU-medlemsstat, og som udbyder en on demand-audiovisuel medietjeneste som led i udøvelse af public service-virksomhed, ligeledes medføre, at loven ikke finder anvendelse på disse medietjenesteudbydere. Hvorvidt der er tale om en medietjeneste, der udbydes som led i udøvelse af public service-virksomhed vil i dette tilfælde afhænge af, hvordan public service-virksomhed er reguleret og retligt defineret i den EU-medlemsstat, medietjenesteudbyderen er etableret i. Det må desuden antages, at eventuelle on demand-audiovisuelle medietjenester, der drives som led i udenlandsk public service-virksomhed, som udgangspunkt vil være målrettet deres eget nationale territorium, og ikke et dansk publikum, hvorfor de allerede af den grund ikke vil være omfattet af loven.

Såfremt en medietjenesteudbyder udbyder flere on demand-audiovisuelle medietjenester eller opererer med opdelte medietjenester, hvoraf kun en del udbydes som led i udøvelsen af public service-virksomhed, vil det alene være den del af medietjenesten/medietjenesterne, der er underlagt en public service-forpligtelse, der falder under undtagelsen i § 2, stk. 4. Den del af medietjenesteudbyderens on demand-audiovisuelle medietjenester, der udbydes på almindelige kommercielle vilkår, vil således ikke blive omfattet af undtagelsen i § 2, stk. 4.

Det foreslås i *stk. 5*, at loven ikke gælder medietjenesteudbydere, der alene udbyder medietjenester til biblioteks- eller undervisningsformål.

Det følger af AVMS-direktivet artikel 13, stk. 6, 2. pkt., at i betragtning af de ændrede markedsforhold kan en medlemsstat fravige bidragsforpligtelsen efter direktivets artikel 13, stk. 2, hvor det ville være upraktisk eller ubegrundet i betragtning af arten af eller emnet for den audiovisuelle medietjeneste.

Med bestemmelsen foreslås en undtagelse til udgangspunktet i § 2, stk. 1 og 2, hvorefter en medietjenesteudbyder etableret i Danmark eller en anden EU-medlemsstat er omfattet af lovens anvendelsesområde, hvis denne udbyder on demand-audiovisuelle medietjenester målrettet mod et dansk publikum. Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at loven ikke vil finde anvendelse på medietjenesteudbydere etableret i Danmark eller en anden EU-medlemsstat, der kun udbyder biblioteks- eller undervisningstjenester,

som f.eks. digitalt udlåner film gennem bibliotekerne og til undervisningsbrug. Dermed vil sådanne on demand-audiovisuelle medietjenester, der grundet deres art har et fortrinsvis almennyttigt sigte, være undtaget fra at betale kulturbidrag.

Til § 3

Den gældende § 2, stk. 1, nr. 4, og § 2, stk. 3 og 4, i radio- og fjernsynsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1350 af 4. september 2020 om radio- og fjernsynsvirksomhed m.v., fastsætter en række af lovens definitioner.

Af den gældende § 2, stk. 1, nr. 4, følger, at ved udøvelse af programvirksomhed forstås udbud af on demand-audiovisuelle medietjenester, hvor hovedformålet med en tjeneste eller en del af den, der kan adskilles fra tjenesteudbyderens hovedaktivitet, er at udbyde informerende, underholdende eller oplysende billedprogrammer til almenheden via elektroniske kommunikationsnet som defineret i lov om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester.

Af den gældende § 2, stk. 3, følger, at ved en on demand-audiovisuel medietjeneste forstås i denne lov en audiovisuel medietjeneste, der udbydes af en medietjenesteudbyder med henblik på, at programmer kan modtages på et brugervalgt tidspunkt og på den enkelte brugers anmodning på grundlag af et programkatalog udvalgt af medietjenesteudbyderen.

Af den gældende § 2, stk. 4, følger, at ved en medietjenesteudbyder forstås i denne lov den fysiske eller juridiske person, der har det redaktionelle ansvar for valget af audiovisuelt indhold i en audiovisuel medietjeneste, og som bestemmer, hvordan det audiovisuelle indhold tilrettelægges.

Den gældende § 2, stk. 1, nr. 4, og § 2, stk. 3 og 4, i Radio- og fjernsynsloven, gennemfører AVMS-direktivets artikel 1, stk. 1, litra a, litra d og litra g.

De foreslåede bestemmelser i nr. 1-4 vil skulle forstås i overensstemmelse med definitionerne fra Radio- og fjernsynsloven, og vil derved også gennemføre AVMS-direktivets artikel 1, stk. 1, litra a, litra d og litra g. Bestemmelsens nr. 4, gennemfører ikke AVMS-direktivet, men er en ny dansk definition af begrebet bidragspligtig omsætning.

Den foreslåede § 3 definerer en række begreber til brug for forståelsen af lovens bestemmelser.

Det foreslås i *nr. 1* at definere begrebet audiovisuel medietjeneste som en tjeneste, hvor hovedformålet med tjenesten eller en del af den, der kan adskilles herfra, er at udbyde informerende, underholdende eller oplysende billedprogrammer til almenheden via elektroniske kommunikationsnet som defineret i lov om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester.

Den foreslåede bestemmelse i nr. 1 vil skulle fortolkes i overensstemmelse med radio- og fjernsynslovens § 2, stk. 1, nr. 4, og vil således indebære, at begrebet audiovisuel medietjeneste vil skulle forstås i overensstemmelse med definitionen af programvirksomhed som værende bl.a. udbud af on demand-audiovisuelle medietjenester, hvor hovedformålet med en tjeneste eller en del af den, der kan adskilles fra tjenesteudbyderens hovedaktivitet, er at udbyde informerende, underholdende eller oplysende billedprogrammer til almenheden via elektroniske kommunikationsnet som defineret i lov om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester.

Den foreslåede definition i nr. 1 vil medføre, at de medietjenester, der vil blive omfattet af loven, skal være audiovisuelle, hvilket vil indebære, at medietjenesteudbydere, der alene udbyder audio on demand-tjenester, som f.eks. tjenester med podcasts eller tidligere udsendte radioprogrammer, ikke omfattes af loven.

Det foreslås i *nr. 2* at definere begrebet on demand-audiovisuel medietjeneste som en audiovisuel medietjeneste, der udbydes af en medietjenesteudbyder med henblik på, at programmer kan modtages på et brugervalgt tidspunkt og på den enkelte brugers anmodning på grundlag af et programkatalog udvalgt af medietjenesteudbyderen.

Den foreslåede bestemmelse i *nr. 2* vil skulle forstås på samme måde som definitionen fra radio- og fjernsynslovens § 2, stk. 3, og vil således indebære, at begrebet on demand-audiovisuel medietjeneste fortsat skal forstås som en audiovisuel medietjeneste, der udbydes af en medietjenesteudbyder med henblik på, at programmer kan modtages på et brugervalgt tidspunkt og på den enkelte brugers anmodning på grundlag af et programkatalog udvalgt af medietjenesteudbyderen. Bestemmelsen vil skulle fortolkes i overensstemmelse hermed.

Det foreslås i *nr. 3* at definere begrebet medietjenesteudbyder som den fysiske eller juridiske person, der har det redaktionelle ansvar for valget af audiovisuelt indhold i en audiovisuel medietjeneste, og som bestemmer, hvordan det audiovisuelle indhold tilrettelægges.

Begrebet on demand-audiovisuel medietjeneste i bestemmelsens *nr. 3* vil skulle forstås på samme måde som definitionen af begrebet i radio- og fjernsynslovens § 2, stk. 4, og vil således indebære, at begrebet medietjenesteudbyder fortsat skal forstås som den fysiske eller juridiske person, der har det redaktionelle ansvar for valget af audiovisuelt indhold i en audiovisuel medietjeneste, og som bestemmer, hvordan det audiovisuelle indhold tilrettelægges. Bestemmelsen vil skulle fortolkes i overensstemmelse hermed.

Det foreslås i *nr. 4, 1. pkt.*, at definere begrebet bidragspligtig omsætning som en medietjenesteudbyders nettoindtægter i Danmark, som hidrører fra den on demand-audiovisuelle medietjenestes tilgængeliggørelse af audiovisuelt indhold.

Det foreslås i forlængelse heraf i *nr. 4, 2. pkt.*, at indtægter, der relaterer sig til tilgængeliggørelse af sports- eller nyhedsprogrammer, indtægter hidrørende fra lineær programvirksomhed, der er gjort tilgængelig via den on demand-audiovisuelle medietjeneste, og indtægter fra videredistribution af andre medietjenesteudbyderes on demand-audiovisuelle medietjenester, ikke udgør en del af den bidragspligtige omsætning.

Den foreslåede definition vil afgrænse den del af medietjenesteudbyderens omsætning, der skal udgøre basis for beregningen af det kulturbidrag, som medietjenesteudbyderen skal betale.

Den bidragspligtige omsætning vil være et bredt defineret begreb, der som udgangspunkt vil omfatte al omsætning, som medietjenesteudbyderen genererer via sin on demand-audiovisuelle medietjeneste relateret til tilgængeliggørelse af audiovisuelt indhold i Danmark. Dermed vil abonnementsindtægter, transaktions- eller lejeindtægter, annonceindtægter og indtægter ved gensalg af den on demand-audiovisuelle medietjeneste i andre virksomheders abonnementsbaserede produkter også være bidragspligtig omsætning. Opremsningen vil dog ikke være udtømmende.

Den bidragspligtige omsætning vil kunne omfatte indtægter direkte fra f.eks. forbrugernes abonnementsbetalinger for adgang til tjenesten eller betalinger for streaming af en film, serie eller dokumentar. Men den vil også kunne omfatte indtægter, der kan genereres indirekte med afsæt i forbrugernes tilslutning til eller anvendelse af tjenesten, f.eks. indtægter fra salg af reklameplads på den on demand-audiovisuelle medietjeneste, eller indtægter fra andre virksomheders salg af abonnementsbaserede produkter, hvor den pågældende on demand-audiovisuelle medietjeneste indgår, f.eks. tv-pakker, mobilabonnementer m.v. Definitionen vil således også omfatte indtægter fra gensalg af den on demand-audiovisuelle medietjeneste i andre virksomheders abonnementsbaserede produkter for at sikre, at ordningen vil kunne rumme alle forretningsmodeller og for at kunne undgå risiko for omgåelse ved, at medietjenesteudbyderne skifter

forretningsmodel fra f.eks. abonnementssalg direkte til forbrugerne til salg via andre virksomheders produkter for at undgå bidragspligten.

Udgangspunktet om, at al omsætning hidrørende fra tilgængeliggørelsen af audiovisuelt indhold genereret via den on demand-audiovisuelle medietjeneste i Danmark vil blive omfattet, fraviges i 2. pkt. for så vidt angår indtægter, der hidrører fra tilgængeliggørelse af sports- eller nyhedsprogrammer. Udgangspunktet vil endvidere blive fraveget for så vidt angår indtægter hidrørende fra eventuel lineær programvirksomhed, der udøves gennem den on demand-audiovisuelle medietjeneste. Det kan f.eks. være en blandet tjeneste, hvor der ud over muligheden for at streame on demand-audiovisuelt indhold kan købes adgang til en lineær audiovisuel medietjeneste/kanal, hvor der sendes live-tv (dvs. sker samtidig modtagelse af programmer på basis af en programflade). I dette tilfælde vil den indtægt, der hidrører fra salget af adgangen til den lineære kanal, ikke blive omfattet af begrebet bidragspligtig omsætning.

Indtægten fra en såkaldt catch up- eller start forfra-service, hvor man inden for en nærmere afgrænset periode kan se tidligere udsendte tv-programmer på en ellers lineær audiovisuel medietjeneste, vil blive omfattet af begrebet bidragspligtig omsætning, hvis servicen ud fra en konkret vurdering anses for at være en on-demand audiovisuel medietjeneste, jf. den foreslåede § 3, nr. 2. Det vil være tilfældet, hvis den pågældende service udbydes af en medietjenesteudbyder med henblik på modtagelse af programmer på et brugervalgt tidspunkt og på den enkelte brugers anmodning på grundlag af et programkatalog udvalgt af medietjenesteudbyderen. Centralt for vurderingen vil blive den grad af brugervalg, der vurderes at være i forhold til det tidspunkt, som servicen gør det muligt for brugeren at se det tidligere lineært udsendte program på.

Det vurderes, at indtægt hidrørende fra en catch up- eller start forfra-service, hvor brugeren alene kan starte programmet forfra inden for programmets sendetid eller i nær sammenhæng med programmets placering i tv-sendepladen, ikke vil være omfattet af den bidragspligtige omsætning, idet servicen reelt ikke giver mulighed for at se programmet på et brugervalgt tidspunkt, jf. den foreslåede definition i § 3, nr. 2. På samme måde vil indtægter, der hidrører fra muligheden for at optage indholdet (NVPR) i nær sammenhæng med programmets placering i tv-sendepladen, ikke være omfattet af den bidragspligtige omsætning.

Ved den konkrete vurdering af om der er tale om en service, hvor brugeren alene kan starte programmet forfra inden for programmets sendetid eller i nær sammenhæng med programmets placering i tv-sendepladen, vil anerkendte branchestandarder, herunder hvorvidt servicen gør indhold tilgængeligt i op til 7 dage efter programmets placering i tv-sendepladen, kunne inddrages. Der vil også kunne lægges vægt på praksis, hvor indholdet f.eks. gøres tilgængeligt i op til 30 dage. På samme måde vil det ift. NVPR være en konkret vurdering af, hvor længe der er mulighed for at optage indholdet.

Desuden vil omsætning, som on demand-audiovisuelle medietjenester genererer ved at videredistribuere andre on demand-audiovisuelle medietjenester, blive undtaget fra det bidragspligtige omsætningsgrundlag for dels at undgå, at der svares kulturbidrag to gange for den samme on demand-audiovisuelle tjeneste, men også for, at undgå, at udbyderne pålægges at betale kulturbidrag for indtjening hidrørende fra tjenester, som de ikke har redaktionelt ansvar for, idet de ikke har udvalgt det audiovisuelle indhold, og derfor ikke er udbydere af i nærværende lovforslags forstand.

Til § 4

Det foreslås i *stk. 1*, at en medietjenesteudbyder skal betale et årligt bidrag på 2 pct. af deres bidragspligtige omsætning i Danmark, jf. dog § 5, stk. 3.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at alle medietjenesteudbydere, der omfattes af loven, bliver forpligtede til at betale et finansielt bidrag årligt på 2 pct. af deres bidragspligtige omsætning, jf. lovforslagets § 3, nr. 4.

Der henvises til bemærkningerne til de foreslåede § 2, § 3, nr. 4 og § 5, stk. 3.

Det foreslås i *stk.* 2, at en medietjenesteudbyder, der investerer under 5 pct. af deres bidragspligtige omsætning i Danmark i nyt dansk indhold, i tillæg til bidraget efter *stk.* 1, skal betale et årligt bidrag på 3 pct. af deres bidragspligtige omsætning i Danmark jf. dog §5, stk. 3. En medietjenesteudbyder kan fordele investeringerne i nyt dansk indhold over en tre-årig periode som gennemsnit.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at de medietjenesteudbydere, der vælger ikke at investere – eller at investere under 5 pct. af deres bidragspligtige omsætning i nyt dansk indhold årligt – skal betale et bidrag på 3 pct. udover det kulturbidrag, som alle medietjenesteudbydere vil skulle betale efter *stk.* 1. Medietjenesteudbydere med ingen eller begrænset investeringsniveau i nyt dansk indhold vil således skulle betale i alt 5 pct. i årligt kulturbidrag.

Det følger modsætningsvist af *stk.* 2, at de medietjenesteudbydere, der årligt vælger at investere 5 pct. eller mere af deres bidragspligtige omsætning i nyt dansk indhold, ikke vil skulle betale bidraget på 3 pct. og dermed alene vil skulle betale et kulturbidrag på 2 pct.

At investeringerne vil skulle være i nyt dansk indhold, vil betyde, at investeringer f.eks. i form af køb af visningsrettigheder til nye produktioner vil kunne medregnes under ordningen, mens investeringer i visningsrettigheder til allerede eksisterende indhold (f.eks. ved køb af produktionsselskabers såkaldte bagkataloger) ikke vil kunne medtages i opgørelsen, da det falder uden for formålet om at sikre produktion af nyt dansk indhold. Det vil blive betragtet som en investering i nyt indhold, når investeringen foretages i en indholdsproduktion, før produktionen er fuldt tilvejebragt og har affødt et endeligt og dermed eksisterende produkt.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til de foreslåede § 2 og § 4, stk. 3.

Endelig vil bestemmelsen i *stk.* 2, 2. pkt. gøre det muligt for en medietjenesteudbyder at meddele Slots- og Kulturstyrelsen, at man vil gøre brug af en tre-årig investeringsperiode. Opgørelsen af det årlige investeringsniveau i nyt dansk indhold vil i denne situation være baseret på et gennemsnit over den tre-årige periode. På baggrund af en opgørelse over gennemsnittet vil det blive afgjort, hvorvidt udbyderen skal opkræves bidrag på 3 pct. i kulturbidrag for de enkelte år i tillæg til bidraget på de 2 pct. Med muligheden for at vælge en tre-årig gennemsnitlig investeringsperiode vil udbyderen kunne investere i nyt dansk indhold med variabel procentsats i forhold til den bidragspligtige omsætning over tre år og fortsat få den fulde fordel af investeringsmulighedens undtagelse fra bidraget på 3 pct., såfremt investeringerne gennemsnitligt svarer til 5 pct. af den årlige bidragspligtige omsætning pr. år i de tre år.

Det foreslås, at medietjenesteudbyderne får mulighed for at opgøre investeringerne tidsmæssigt, så de afspejler det reelle investeringsniveau og mindsker risici for u hensigtsmæssige konsekvenser af f.eks. udsættelser i produktionsopstart i forhold til medietjenesteudbydernes opgørelse og indberetning af et givent års investeringer. Med forslaget om, at investeringerne vil kunne opgøres over en periode på tre år, vil investeringsniveauet skulle balancere over denne tre-årige periode i en lukket cyklus. Det betyder, at medietjenesteudbyderne ikke nødvendigvis vil skulle investere 5 pct. eller mere i et givent år, så længe investeringsniveauet i de to øvrige år i perioden medfører, at udbyderens investeringsniveau i gennemsnit har været på 5 pct. eller højere for hvert af de tre år. Det foreslås endvidere, at medietjenesteudbyderne gives metodefrihed i forhold til det tidspunkt, hvor de tidsmæssigt anser den enkelte investering for at

være foretaget dog således, at en investering, der er indberettet til Slots- og Kulturstyrelsen, jf. § 8, til at være foretaget på ét givent tidspunkt ikke senere kan ændres til at være foretaget på et andet tidspunkt.

Det foreslås i *stk. 3*, at der som investeringer i nyt dansk indhold kan medregnes alle investeringer i produktion og koproduktion af nye danske film, serier og dokumentarer, jf. *stk. 4*.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at det alene er medietjenesteudbydernes investeringer i dansk indhold, som vil kunne medregnes i medietjenesteudbydernes opgørelse af deres investeringsniveau i henhold til § 4, *stk. 2*.

Dermed vil investeringer, der vil skulle indgå i opgørelsen under *stk. 2*, blive afgrænset bredt til at omfatte alle typer investeringer i produktion og koproduktion af nye danske film, serier og dokumentarer. Disse vil blandt andet kunne omfatte direkte investeringer f.eks. i form af produktion, koproduktion og erhvervelse af rettigheder til film, serier eller dokumentarer.

Det foreslås i *stk. 4*, at en investering anses som foretaget i nyt dansk indhold, når 75 pct. af produktionsmaterialet for europæisk producerede film, serier eller dokumentarer er på dansk, og derudover opfylder mindst ét af følgende kriterier:

- 1) Mere end 50 pct. af produktionens budget er forbrugt i Danmark.
- 2) Mere end 50 pct. af produktionens optagelser finder sted i Danmark.

Med den foreslåede bestemmelse vil en medietjenesteudbyders investeringer blive anset for at udgøre investeringer i dansk indhold i denne lovs forstand og vil dermed kunne medregnes i opfyldelsen af investeringsmuligheden, når mindst 75 pct. af produktionsmaterialet for europæisk producerede film, serier eller dokumentarer er på dansk. Derudover vil mere end halvdelen af den enkelte produktionens budget skulle være forbrugt i Danmark eller mere end halvdelen af den enkelte produktionens optagelser vil skulle finde fysisk sted i Danmark. Kravet om, at 75 pct. af produktionsmaterialet vil skulle være på dansk, vil således være ufravigeligt, mens der er valgfrihed i forhold til de to øvrige kriterier.

Det foreslåede kriterie om, at 75 pct. af produktionsmaterialet vil skulle være på dansk, er fastsat med afsæt i formålet i AVMS-direktivets artikel 13 om at sikre tilstrækkelige investeringer i europæiske programmer. Dansk indhold er europæisk indhold. Dansk er imidlertid et lille sprogområde, hvorfor markedet for film, serier og dokumentarer på dansk er tilsvarende begrænset. Ligesom produktionsomkostningerne bæres tilsvarende af et mindre publikum. Der vurderes derfor behov for at indføre et incitament for medietjenesteudbydere til at foretage investeringer i europæisk produceret kvalitetsindhold på dansk. Fastlæggelsen af om 75 pct. af produktionsmaterialet er på dansk, vil ske på baggrund af en vurdering af den samlede mængde talte og skrevne sprog i produktionsmaterialet.

Produktionsmateriale vil efter bestemmelsen kunne omfatte det materiale, der ligger bag den færdige indholdsproduktion. Dette kunne f.eks. være manuskripter, dialoglister, produktionens grundoplysninger (credits) eller videoklip fra den færdige produktion.

Europæisk producerede film, serier eller dokumentarer vil skulle forstås i overensstemmelse med AVMS-direktivet artikel 1 n. Dermed vil (1) film, serier eller dokumentarer med oprindelse i medlemsstaterne, (2) film, serier eller dokumentarer med oprindelse i europæiske tredjelande, som er parter i Europarådets europæiske konvention om grænseoverskridende fjernsyn, for så vidt de opfylder betingelserne i AVMS-direktivets artikel 1, *stk. 3*, og (3) film, serier eller dokumentarer, der er co-produceret som led i aftaler vedrørende den audiovisuelle sektor mellem Unionen og tredjelande, og som opfylder de betingelser, der er fastsat i de enkelte aftaler, være europæisk producerede efter den foreslåede *stk. 4*.

Film-, serie- og dokumentargenren vil, uanset hvilken underkategori indholdet i øvrigt kan sortere under, herunder f.eks. reality, komedie eller drama, være omfattet af bestemmelsen.

Til § 5

Det foreslås i *stk. 1*, at Slots- og Kulturstyrelsen opkræver bidrag efter § 4, stk. 1 og 2, årligt bagudrettet på baggrund af medietjenesteudbydernes opgørelser over det seneste kalenderårs omsætning i Danmark.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Slots- og Kulturstyrelsen gives hjemmel til at opkræve bidraget fra de omfattede medietjenesteudbydere som led i styrelsens administration af kulturbidragsordningen.

Ved at anvende seneste kalenderårs omsætning som opgørelsesperiode for opkrævningen af bidraget vil det kunne sikres, at opgørelsesperioden bliver entydig, idet alle medietjenesteudbydere vil skulle opgøre kulturbidraget for den samme periode. Dertil vil komme, at det samlede provenu for ordningen vil kunne overføres på et og samme tidspunkt. Anvendelsen af seneste kalenderår som opgørelsesperiode vil endvidere være den mest enkle løsning for Slots- og Kulturstyrelsen ud fra et administrativt hensyn.

Medietjenesteudbydere, der ikke anvender kalenderåret som regnskabsår, vil skulle periodisere deres omsætning m.v. anderledes i forbindelse med opkrævningen af bidraget end i deres årsregnskaber. Opgørelser som følge af kulturbidraget vil dog uanset periodiseringen skulle følge medietjenesteudbydernes anvendte regnskabspraksis, som er benyttet ift. udarbejdelse af årsregnskabet, jf. § 8, stk. 2.

Bestemmelsen vil skulle ses i sammenhæng med den foreslåede bestemmelse i § 8, stk. 1, hvorefter en medietjenesteudbyder én gang om året skal indberette en opgørelse over det seneste kalenderårs bidragspligtige omsætning i Danmark, og § 9, stk. 1, hvorefter en medietjenesteudbyder én gang om året skal indberette en opgørelse over investeringer i nyt dansk indhold.

Der henvises til bemærkningerne til den foreslåede § 8, stk. 1 og § 9, stk. 1.

Det foreslås i *stk. 2*, at Slots- og Kulturstyrelsen opkræver bidrag efter § 4, stk. 2, 2. pkt. bagudrettet ved udløbet af den 3-årige periode.

Bestemmelsen vil medføre, at Slots- og Kulturstyrelsen har hjemmel til at efterregulere i forhold til eventuelt skyldigt bidrag på 3 pct., som det ved udgangen af en 3-årig periode viser sig, at en medietjenesteudbyder har haft pligt til at betale grundet realiseret underinvestering i dansk indhold i forhold til det efter stk. 3 erklærede forventede investeringsniveau, således at medietjenesteudbyderen ikke har investeret gennemsnitligt 5 pct. af den bidragspligtige omsætning i dansk indhold over den 3-årige periode.

Det foreslås i *stk. 3*, at finansielt bidrag efter Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/13/EU af 10. marts 2010 om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne om udbud af audiovisuelle medietjenester (direktiv om audiovisuelle medietjenester) artikel 13, stk. 2, som medietjenesteudbydere etableret i Danmark betaler af den bidragspligtige omsætning til en anden EU-medlemsstat, fradrages bidrag efter § 4, stk. 1 og stk. 2. Fradragsbeløbet vil dog ikke kunne overstige det bidragsbeløb, medietjenesteudbyderen skal betale efter § 4, stk. 1 og 2.

Det følger af AVMS-direktivets artikel 13, stk. 3, at i det tilfælde, at en medlemsstat pålægger en medietjenesteudbyder en finansiell forpligtelse, skal det finansielle bidrag kun baseres på indtægterne i målmedlemsstaterne. Hvis den medlemsstat, hvor medietjenesteudbyderen er etableret, opkræver et sådant finansielt bidrag, skal den tage hensyn til eventuelle finansielle bidrag, der er opkrævet af målmedlemsstater.

Med henblik på, at en medietjenesteudbyder, der er etableret i Danmark, ikke opkræves et finansielt bidrag i henhold til AVMS-direktivets artikel 13, stk. 2, to gange, foreslås det, at finansielt bidrag efter AVMS-direktivets artikel 13, stk. 2, som medietjenesteudbydere etableret i Danmark betaler af den bidragspligtige omsætning til en anden EU-medlemsstat, fradrages bidrag efter § 4, stk. 1 og stk. 2, dog således at fradragsbeløbet ikke vil kunne overstige det bidragsbeløb, medietjenesteudbyderen skal betale efter nærværende lov.

Med lovforslaget foreslås det, at der opkræves et kulturbidrag fra de medietjenesteudbydere, der udbyder streamingtjenester rettet mod et dansk publikum, på baggrund af deres bidragspligtige omsætning i Danmark hidrørende fra streamingtjenesterne. Det er ikke alle EU-medlemsstater, der opkræver et finansielt bidrag fra medietjenesteudbydere efter AVMS-direktivets artikel 13, stk. 2. En hel eller delvis undtagelse fra bidragspligten vil derfor bero på en konkret vurdering af det finansielle bidrag den enkelte medietjenesteudbyder, der er etableret i Danmark og som også målretter sine tjenester mod publikum i en anden EU-medlemsstat, opkræves af den bidragspligtige omsætning i en anden EU-medlemsstat, hvor der også opkræves bidrag.

Det foreslås i *stk. 4*, at betales bidrag ikke af medietjenesteudbyderen overgives det til inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at hvis Slots- og Kulturstyrelsen efter opkrævning af bidraget kan konstatere, at bidraget ikke er blevet betalt inden for en fastsat frist, oversender styrelsen kravet på bidraget til restanceinddrivelsesmyndigheden med henblik på inddrivelse heraf efter reglerne i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige.

Det foreslås i *stk. 5*, at kulturministeren efter forhandling med skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om inddrivelse af bidraget, herunder regler om rykkerprocedure for betaling, forrentning og betalingsfrist.

Det foreslås, at fastsættelse af de nærmere regler bør ske efter forhandling med skatteministeren, der har ekspertise på området. Det foreslås, at kulturministeren vil kunne fastsætte regler i form af bekendtgørelse efter forhandling med skatteministeren.

De nærmere regler efter den foreslåede bestemmelse vil kunne omfatte bestemmelser om Slots- og Kulturstyrelsens opkrævning, henholdsvis restanceinddrivelsesmyndighedens inddrivelse af kulturbidrag som f.eks. betalingsfrister, forrentning af bidragsbeløbet samt om behandlingen af anmodninger om henstand eller afdragsvis betaling af bidragsbeløbet.

Til § 6

De gældende regler for tildeling af støtte under public service-puljen følger af bekendtgørelse nr. 1579 af 27. december 2014 om tilskud til produktion af dansk public service tv (public service-puljen), der er hjemlet i § 11 a og § 92 a, stk. 1, i lov om radio- og fjernsynsvirksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 1350 af 4. september 2020 om radio- og fjernsynsvirksomhed m.v.

De gældende regler for tildeling af støtte under filmstøtteordningerne, der administreres af Det Danske Filminstitut, følger af filmloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1354 af 4. september 2020 om film.

Det foreslås i *stk. 1*, at provenuet af kulturbidraget fordeles efter fradrag af omkostningerne forbundet med ordningens administration mellem public service-puljen og støtte til dansk film.

Det vil være en forudsætning for kulturbidragsordningen, at de medietjenesteudbydere, der bliver omfattet af den foreslåede pligt til at betale kulturbidrag og som overholder deres forpligtelser efter loven,

skal kunne modtage støtte til produktionen af nyt dansk audiovisuelt indhold fra de støtteordninger, som kulturbidragsordningens provenu tilgår.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at det nettoprovenu, der fremkommer ved, at medietjenesteudbydere betaler et årligt bidrag på henholdsvis 2 eller 5 pct. af deres bidragspligtige omsætning i Danmark efter den foreslåede § 4, stk. 1 og 2, skal fordeles mellem public service-puljen og filmstøtteordningerne, der administreres af Det Danske Filminstitut. Provenuet efter tilbageløb, adfærd og arbejdsudbud vil blive fordelt til de nævnte støtteordninger efter fradrag af omkostningerne til henholdsvis Slots- og Kulturstyrelsens administration af ordningen og Det Danske Filminstituts forventede øgede administration af støtteordningerne som følge af den forhøjede finansiering af ordningerne.

I overensstemmelse med præambelbetragtning 36 til AVMS-direktivet er det en forudsætning for kulturbidragsordningen, at de medietjenesteudbydere, der bliver omfattet af den foreslåede pligt til at betale et kulturbidrag og som overholder forpligtelserne efter loven, kan drage fordel af public service-puljen og filmstøtteordningerne, der til dels vil blive finansieret af provenuet fra kulturbidragsordningen. De nærmere krav og betingelser for medietjenesteudbydernes ansøgning om støtte under disse ordninger følger af reguleringen af public service-puljen og filmstøtteordningerne og de med hjemmel heri fastsatte støttebetingelser. Både støttebetingelserne for public service-puljen såvel som støttebetingelserne for instituttets filmstøtteordninger understøtter, at de omfattede medietjenesteudbydere, uanset om de er etablerede i Danmark eller en anden EU-medlemsstat, har mulighed for at drage fordel af puljerne ved at kunne søge om støtte til produktionen af nyt dansk audiovisuelt indhold i samarbejde med en uafhængig producent.

Det foreslås i *stk. 2*, at kulturministeren kan fastsætte regler for fordelingen mellem public service-puljen og støtte til dansk film.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at kulturministeren bemyndiges til administrativt at fastsætte regler for, hvordan kulturbidragsprovenuet skal fordeles mellem henholdsvis public service-puljen og filmstøtteordningerne, der administreres af Det Danske Filminstitut.

Fastsættes reglerne for fordeling af provenuet mellem public service-puljen og støtteordningerne til dansk film ved bekendtgørelse, vil der smidigt kunne foretages de nødvendige justeringer i fordelingen, efter at kulturbidragsordningen er trådt i kraft.

Til § 7

Det foreslås i *stk. 1*, at en medietjenesteudbyder skal registrere sig hos Slots- og Kulturstyrelsen.

Den foreslåede bestemmelse vil skabe en forpligtelse for de medietjenesteudbydere, der er omfattet af bidragspligten, til at registrere sig hos Slots- og Kulturstyrelsen.

Der vil ikke blive knyttet en selvstændig retsvirkning til registreringen, idet registreringen alene vil være til brug for Slots- og Kulturstyrelsens administration af ordningen og vil således ikke have indflydelse på, om en medietjenesteudbyder bliver omfattet af pligten til at betale kulturbidrag.

Det foreslås i *stk. 2*, at kulturministeren kan fastsætte nærmere regler om registreringen af medietjenesteudbydere, herunder om krav til registreringens form, procedure og indhold samt frister for registreringen.

Bestemmelsen vil medføre, at kulturministeren bemyndiges til at kunne fastsætte administrative regler for, hvordan de omfattede medietjenesteudbydere skal registrere sig og med hvilke oplysninger. Kulturministeren vil i den forbindelse kunne fastsætte krav til registreringens form, procedure og indhold. Der vil endvidere kunne fastsættes krav til frister for registreringen.

Bestemmelsen vil medføre, at det vil blive sikret, at Slots- og Kulturstyrelsen vil kunne få de oplysninger, der er nødvendige for bl.a. at kunne identificere og kontakte de relevante medietjenesteudbydere, men også samtidig, at der ikke vil kunne blive stillet krav om unødvendig indberetning af oplysninger.

Til § 8

Det foreslås i *stk. 1*, at en medietjenesteudbyder én gang om året skal indberette en opgørelse over det seneste kalenderårs bidragspligtige omsætning i Danmark til Slots- og Kulturstyrelsen. Det skal af opgørelsen tydeligt fremgå fra hvilke on demand-audiovisuel medietjeneste den bidragspligtige omsætning hidrører.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at det vil påhvile en medietjenesteudbyder at indberette en opgørelse over det seneste kalenderårs bidragspligtige omsætning i Danmark. Bestemmelsen vil medføre, at Slots- og Kulturstyrelsen får adgang til opgørelser over medietjenesteudbydernes bidragspligtige omsætning med henblik på, at styrelsen vil kunne administrere ordningen og foretage udregningen af bidragets størrelse.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at medietjenesteudbyderen forpligtes til at tilvejebringe og meddele styrelsen oplysninger i form af en opgørelse over det seneste kalenderårs omsætning til brug for Slots- og Kulturstyrelsens udøvelse af tilsynet med ordningen. Retten til ikke at inkriminere sig selv, jf. retssikkerhedslovens § 10 (lovbekendtgørelse nr. 1121 af 12. november 2019), finder anvendelse for oplysningspligten efter *stk. 2*.

Den indberettede opgørelse af den bidragspligtige omsætning vil skulle tage udgangspunkt i det seneste kalenderår. Der vil ikke blive stillet særskilt krav om, at medietjenesteudbydernes årsregnskaber skal være reviderede for at kunne anvendes som grundlag for indberetningen. Dette vil indebære, at der vil skulle tages udgangspunkt i omsætningen fra det seneste afsluttede kalenderår, samt revisionen af årsregnskabet ikke afventes.

Det følger endvidere af den foreslåede bestemmelse, at opgørelsen skal udformes så det klart vil kunne identificeres, hvilke on demand-audiovisuel medietjeneste den bidragspligtige omsætning hidrører fra. Med den foreslåede bestemmelse sikres gennemsigtighed i forhold til, hvorfra den indberettede bidragspligtige omsætning hidrører.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at en medietjenesteudbyders opgørelse skal følge den regnskabspraksis, der anvendt ved virksomhedens seneste godkendte regnskab.

Bestemmelsens første punktum vil medføre, at der vil blive stillet krav om, at medietjenesteudbyderens opgørelse over den bidragspligtige omsætning vil skulle følge den ved virksomhedens seneste godkendte regnskab anvendte regnskabspraksis. Hermed vil der gælde en metodefrihed hos udbyderne i forhold til opgørelsen, idet det antages, at der kan være stor forskel i virksomhedernes praksis på dette område. Metodefriheden vil dog blive afgrænset således, at opgørelsen vil skulle følge den ved virksomhedens seneste godkendte regnskab anvendte regnskabspraksis. Dette vil sikre, at medietjenesteudbyderen ikke vil kunne ændre i sin regnskabspraksis, hvilket vil kunne være med til at sikre, at opgørelserne bliver så retvisende som muligt.

Det foreslås i *stk. 2, 2. pkt.*, at har en medietjenesteudbyder ikke tidligere udarbejdet et godkendt regnskab, skal opgørelsen af den bidragspligtige omsætning ske i overensstemmelse med årsregnskabsloven eller en godkendt regnskabsstandard, som er tilladt af et godkendt regnskabsorgan i en anden EU-medlemsstat, hvor medietjenesteudbyderen er registreret.

Bestemmelsens andet punktum vil sikre, at nystartede virksomheder og virksomheder, der af anden grund har været undtaget fra at udarbejde godkendte årsregnskaber, også har mulighed for at indberette en opgørelse. Der vil for denne type virksomheder blive stillet krav om, at opgørelsen skal ske i overensstemmelse med årsregnskabsloven eller en godkendt regnskabsstandard, som er tilladt af et godkendt regnskabsorgan i en anden EU-medlemsstat, hvor medietjenesteudbyderen er registreret., hvilket vil sikre en fælles standard for opgørelserne.

Det foreslås i *stk. 3*, at den indberettede opgørelse skal ledsages af en erklæring afgivet med høj grad af sikkerhed af en uafhængig godkendt revisor.

Bestemmelsen vil indebære, at medietjenesteudbydere vil skulle sikre, at deres indberettede opgørelser over den bidragspligtige omsætning ledsages af en revisorerklæring om, at opgørelserne er korrekte og retvisende. Dermed vil det blive sikret, at Slots- og Kulturstyrelsen har et korrekt grundlag for beregning af kulturbidraget og til at udføre et effektivt tilsyn med kulturbidragsordningen.

Det foreslås i *stk. 4*, at en medietjenesteudbyder, der udbyder mere end én on demand-audiovisuel medietjeneste, kan indberette én samlet erklæring for disse.

Den foreslåede bestemmelse vil skulle tjene til at sikre, at de medietjenesteudbydere, der måtte have mere end én on demand-audiovisuel medietjeneste vil få mulighed for at foretage fælles indberetninger af den bidragspligtige omsætning for disse tjenester. Formålet med bestemmelsen er således at gøre indberetningen så ressourcemæssigt og administrativt effektiv for de omfattede medietjenesteudbydere. Den foreslåede bestemmelse er fakultativ, hvormed den enkelte medietjenesteudbyder fortsat vil have mulighed for at indberette særskilte opgørelser for hver enkelt on demand-audiovisuel medietjeneste, hvis udbyderen vurderer dette mere hensigtsmæssigt.

Erklæringen vil klart skulle skelne mellem den bidragspligtige omsætning for de respektive on demand-audiovisuelle medietjenester, som opgørelsen vedrører, jf. *stk. 1, 2. pkt.*

Det foreslås i *stk. 5*, at kulturministeren kan fastsætte nærmere regler om indberetning af opgørelser over den bidragspligtige omsætning, herunder om indberetningens form, procedure og indhold, frister for indberetningen samt krav til revisorerklæringerne.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at kulturministeren bemyndiges til administrativt at fastsætte regler for medietjenesteudbydernes indberetning af opgørelser over bidragspligtig omsætning. Kulturministeren vil i den forbindelse kunne fastsætte krav til proceduren for indberetningen og indberetningens form og indhold. Der vil endvidere kunne fastsættes krav til frister for indberetningen. Endelig vil der kunne fastsættes krav til de afgivne revisorerklæringer om omsætningsopgørelserne, herunder efter hvilken revisionsstandard og graden af sikkerhed, hvormed erklæringen skal afgives.

Ved at indføre en mulighed for administrativt at kunne fastsætte regler om indberetninger efter § 8 vil kravene til indberetningerne lettere kunne tilpasses i takt med udviklingen af selve administrationsordningen hos Slots- og Kulturstyrelsen. Dermed vil det løbende kunne sikres, at Slots- og Kulturstyrelsen får de oplysninger, der er nødvendige for at kunne bl.a. opføre og udsende korrekte fakturaer på betaling af kulturbidrag og føre tilsyn med ordningen, men også samtidig at der ikke stilles krav om unødvendig indberetning af oplysninger.

Til § 9

Det foreslås i *stk. 1*, at en medietjenesteudbyder én gang om året skal indberette en opgørelse over investeringer i nyt dansk indhold, jf. §4, *stk. 2*, i det seneste kalenderår til Slots- og Kulturstyrelsen.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at det vil påhvile medietjenesteudbyderen at indberette en opgørelse over investeringer i nyt dansk indhold foretaget i det seneste kalenderår i Danmark. Det vil være nødvendigt for administrationen af ordningen og udregningen af bidragets størrelse, at Slots- og Kulturstyrelsen har adgang til opgørelser over medietjenesteudbydernes investeringer i nyt dansk indhold. Med bestemmelsen indføres en indberetningspligt, idet de nødvendige oplysninger typisk vil være af forretningsfølsom karakter og derfor ikke offentligt tilgængelige.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at medietjenesteudbyderen forpligtes til at tilvejebringe og meddele styrelsen oplysninger i form af en opgørelse over investeringer i nyt dansk indhold til brug for Slots- og Kulturstyrelsens udøvelse af tilsynet med ordningen. Retten til ikke at inkriminere sig selv, jf. retssikkerhedslovens § 10 (lovbekendtgørelse nr. 1121 af 12. november 2019), finder anvendelse for oplysningspligten efter stk. 2.

Opgørelsen over investeringer vil skulle indberettes på titel-niveau, således at det angives, hvilke investeringer der er foretaget i forbindelse med hvilke titler. Dette vil sikre den fornødne grad af gennemsigtighed i forhold til, hvilke konkrete projekter medietjenesteudbydernes indberettede investeringsopgørelser angår.

Den indberettede opgørelse over investeringer i nyt dansk indhold vil skulle tage udgangspunkt i det seneste kalenderår. Af hensyn til administrationen af ordningen, herunder muligheden for, at Slots- og Kulturstyrelsens så tidligt så muligt kan blive bekendt med den for ordningen relevante opgørelse over investeringer i nyt dansk indhold, og på den baggrund vil have mulighed for at foretage udregningen af bidragets størrelse, vurderes det hensigtsmæssigt, at der til brug for opgørelsen gøres brug af seneste afsluttede årsregnskab og ikke det endeligt reviderede årsregnskab.

Det foreslås i *stk. 2*, at en medietjenesteudbyder, som fordeler investeringer over tre-årige perioder jf. § 4, stk. 2, 2. pkt., skal indsende en hensigtserklæring om det forventede investeringsniveau for den tre-årige investeringsperiode. Ligeledes skal opgørelser over investeringer i nyt dansk indhold for op til tre seneste kalenderår indberettes til Slots- og Kulturstyrelsen.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at en medietjenesteudbyder, som fordeler sine investeringer i nyt dansk indhold over en tre-årig periode, vil skulle indsende en hensigtserklæring til Slots- og Kulturstyrelsen vedrørende det forventede investeringsniveau for hvert år i perioden, herunder om fremtidige planer for investeringer i nyt dansk indhold. Samtidig vil medietjenesteudbyderen i lighed med stk. 1 skulle indberette opgørelser over investeringer de seneste forgående tre kalenderår til Slots- og Kulturstyrelsen. Dermed vil Slots- og Kulturstyrelsen have et udgangspunkt for vurderingen af det forventede investeringsniveau.

Det foreslås i *stk. 3*, at en indberettet opgørelse, jf. stk. 1 og stk. 2, 2. pkt., skal ledsages af en erklæring afgivet med høj grad af sikkerhed af en uafhængig godkendt revisor.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at en medietjenesteudbyder skal sikre, at en indberettet opgørelse over investering i nyt dansk indhold ledsages af en revisorerklæring om, at opgørelsen er korrekt og retvisende. Dermed sikres Slots- og Kulturstyrelsen et korrekt grundlag for at udføre et effektivt tilsyn med kulturbidragsordningen.

Det foreslås i *stk. 4*, at kulturministeren kan fastsætte nærmere regler for indberetning af opgørelser over investering i nyt dansk indhold, herunder om indberetningens form, fastsættelse af den 3-årige investeringsperiode, procedure og indhold, frister for indberetningen og krav til erklæringer efter stk. 2, pkt. 1. og stk. 3.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at kulturministeren bemyndiges til administrativt at fastsætte regler for medietjenesteudbydernes indberetning af opgørelser over investeringer i nyt dansk indhold. Kulturministeren vil i den forbindelse kunne fastsætte krav til proceduren for en indberetning samt indberetningens form og indhold. Der vil endvidere kunne fastsættes frister, hvornår indberetningen skal være sket. Endelig vil der kunne fastsættes krav til de afgivne revisorerklæringer om investeringsopgørelserne, herunder efter hvilken revisionsstandard erklæringen skal afgives.

Ved at indføre en mulighed for administrativt at kunne fastsætte regler om kravene til indberetninger, vil disse lettere kunne tilpasses i takt med udviklingen af selve administrationsordningen hos Slots- og Kulturstyrelsen. Dermed vil det løbende kunne sikres, at Slots- og Kulturstyrelsen får de oplysninger, der er nødvendige for at kunne bl.a. opgøre og udsende korrekte fakturaer på betaling af bidrag og føre tilsyn med ordningen, men også at der ikke stilles krav om unødvendig indberetning af oplysninger.

Til § 10

Det foreslås i *stk. 1*, at Slots- og Kulturstyrelsen fører tilsyn med og træffer afgørelser efter denne lov og regler udstedt i medfør heraf.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Slots- og Kulturstyrelsen gives kompetence til at føre tilsyn med ordningen samt til at træffe afgørelser efter loven og regler udstedt i medfør heraf.

Afgørelser truffet efter loven forventes bl.a. at kunne omfatte afgørelser i relation til medietjenesteudbydernes indbetaling af bidrag, opgørelse af den bidragspligtige omsætning, herunder fradrag for opkrævet finansielt bidrag efter AVMS-direktivets artikel 13, stk. 2, af den bidragspligtige omsætning fra en anden EU-medlemsstat og afgørelser vedrørende hvilke medietjenesteudbydere, der er omfattet af bidragspligten, herunder om deres on demand-audiovisuelle medietjeneste er målrettet publikum i Danmark.

Det foreslås i *stk. 2*, at en medietjenesteudbyder inden for en frist fastsat af Slots- og Kulturstyrelsen skal give de oplysninger, udlevere de dokumenter m.v. og afgive de skriftlige udtalelser, som forlanges af styrelsen i forbindelse med udøvelse af tilsynsforpligtelsen.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at medietjenesteudbyderen forpligtes til at tilvejebringe og meddele styrelsen oplysninger i form af dokumenter, skriftlige udtalelser m.v. til brug for Slots- og Kulturstyrelsens udøvelse af tilsynet med ordningen. Retten til ikke at inkriminere sig selv, jf. retssikkerhedslovens § 10 (lovbekendtgørelse nr. 1121 af 12. november 2019), finder anvendelse for oplysningspligten efter *stk. 2*.

Det kan f.eks. være nødvendigt for styrelsen med oplysninger om en on demand-audiovisuel medietjenestes antal brugere på det danske marked, således at styrelsen kan føre tilsyn med, hvorvidt en udbyders publikum udgør mere eller mindre end 1 pct. af det samlede antal brugere af on demand-audiovisuelle medietjenester på det danske marked. Sådanne oplysninger vil være nødvendige for styrelsens afgørelse om, hvorvidt en udbyder er undtaget fra kulturbidragspligten, jf. den foreslåede § 2, *stk. 3*.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at Slots- og Kulturstyrelsen har mulighed for at fastsætte en frist for, hvornår sådanne oplysninger skal være styrelsen i hænde. Dermed gives styrelsen mulighed for at tilrettelægge og føre et effektivt tilsyn.

Det foreslås i *stk. 3*, at afgørelser truffet af Slots- og Kulturstyrelsen efter denne lov eller regler udstedt i medfør heraf kan indbringes for Radio- og tv-nævnet senest 4 uger efter, at styrelsens afgørelse er meddelt medietjenesteudbyderen. Radio- og tv-nævnet kan tillægge klager indbragt for nævnet opsættende virkning. Nævnets afgørelser efter denne lov kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Det forventes, at de afgørelser, som styrelsen vil træffe hovedsageligt vil omhandle, hvorvidt konkrete medietjenesteudbydere er omfattet af bidragspligten, den korrekte opgørelse af den omfattede bidragspligtige omsætning m.v. Det forventes således, at afgørelserne vil være af både juridisk og tilskudsadministrativt teknisk karakter og dermed vil forudsætte en særlig teknisk indsigt på området. Radio- og tv-nævnet varetager allerede i dag en række opgaver på radio- og tv-området, jf. §§ 40-44b i Radio- og fjernsynsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1350 af 4. september 2020 om radio- og fjernsynsvirksomhed m.v., og vurderes at besidde den fornødne ekspertise og indsigt til at kunne behandle eventuelle klager over Slots- og Kulturstyrelsens afgørelser i henhold til denne lov og regler fastsat i medfør heraf.

Indførelse af en klagefrist på 4 uger vil bidrage til en mere præcis retstilstand og en mere hensigtsmæssig administration af loven. Indførelsen af en klagefrist sker således af hensyn til både myndighederne, medietjenesteudbyderne og de kommende ansøgere til de støtteordninger, hvortil provenuet for ordningen fordeles.

I udgangspunktet har klager ikke opsættende virkning. Radio- og tv-nævnet vil imidlertid, efter anmodning fra klager, ved afgørelse kunne beslutte, at klagen skal have opsættende virkning, hvor særlige grunde taler herfor.

Radio- og tv-nævnet er et uafhængigt nævn, hvis medlemmer tilsammen besidder juridiske kompetencer (herunder særlig strafferetlig indsigt), økonomisk/administrative kompetencer, medieforskningskompetencer samt praktiske mediefaglige kompetencer. I overensstemmelse med, hvad der gælder i dag efter radio- og fjernsynsloven, vil nævnets afgørelser efter nærværende lovforslag ikke kunne indbringes for anden administrativ myndighed.

Det foreslås i *stk. 4*, at kulturministeren kan fastsætte nærmere regler om medietjenesteudbyderes afgivelse af oplysninger, udlevering af dokumenter m.v. og afgivelse af skriftlige udtalelser, herunder erklæring fra revisor om egne arbejdsgange og egen uafhængighed, opgørelse over omsætning, beregning af bidragspligtig omsætning, opgørelse og beregning af investering i dansk indhold.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at kulturministeren bemyndiges til administrativt at kunne fastsætte regler for afgivelse af dokumentation, opgørelse af omsætning, fordeling af omsætning, samt opgørelse og fordeling af investeringer i dansk indhold, samt fremtidige projekteringer for investering i dansk indhold. Kulturministeren vil i den forbindelse kunne fastsætte regler om, hvilke typer af oplysninger og dokumentation, medietjenesteudbyderne skal afgive i forbindelse med Slots- og Kulturstyrelsens tilsyn med udbyderne, herunder f.eks. dokumentation for opgørelsen af investeringer og dokumentation for en af medietjenesteudbyderen benyttet revisors uafhængighed.

Ved at indføre en mulighed for administrativt at kunne fastsætte regler om kravene til indberetninger vil disse lettere kunne tilpasses i takt med udviklingen af selve administrationsordningen hos Slots- og Kulturstyrelsen. Dermed vil det løbende kunne sikres, at Slots- og Kulturstyrelsen får de oplysninger, der er nødvendige for at kunne bl.a. opgøre og udsende korrekte fakturaer på betaling af bidrag og føre tilsyn med ordningen, men også at der ikke stilles krav om unødvendig indberetning af oplysninger.

Til § 11

Det foreslås i *stk. 1*, at kulturministeren kan fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation til og fra Slots- og Kulturstyrelsen om forhold, som er omfattet af loven eller regler, som er udstedt i medfør heraf, skal foregå digitalt.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at der bl.a. vil kunne fastsættes regler om, at skriftlige meddelelser m.v. til eller fra myndighederne om forhold, som er omfattet af loven eller regler udstedt i medfør

af loven, ikke anses for behørigt modtaget af myndighederne, hvis de indsendes på anden vis end den foreskrevne digitale måde.

Langt størstedelen af styrelsens kommunikation foregår allerede digitalt. Hvis oplysningerne m.v. sendes til styrelsen på anden måde end den foreskrevne digitale måde, eksempelvis pr. brev, følger det af den almindelige vejledningspligt i forvaltningslovens § 7, at styrelsen må vejlede om reglerne på området, herunder om pligten til at kommunikere på den foreskrevne digitale måde.

Samtidig vil bestemmelsen indebære, at skriftlige meddelelser m.v. til eller fra myndighederne, der sendes på den foreskrevne digitale måde, anses for at være kommet frem til adressaten på det tidspunkt, hvor meddelelsen m.v. er tilgængelig digitalt for adressaten, jf. det foreslåede stk. 3. Det vil sige med samme retsvirkninger som fysisk post, der anses for at være kommet frem, når den pågældende meddelelse m.v. er lagt i adressatens fysiske postkasse.

Forslaget skal ses i sammenhæng med den foreslåede registrerings-, indberetnings-, og meddelelsespligt i de foreslåede §§ 7-10. Af bekendtgørelsen, der vil udmønte bemyndigelsen, kan det nærmere fremgå, hvem der omfattes af pligten til at kommunikere digitalt med Slots- og Kulturstyrelsen, om hvilke forhold og på hvilken måde. Det forventes, at den foreslåede bemyndigelse vil blive udnyttet således, at skriftlig kommunikation til og fra Slots- og Kulturstyrelsen om forhold, som er omfattet af loven eller regler udstedt i medfør heraf, skal foregå digitalt, f.eks. via e-mail eller eventuelt via den offentlige digitale postløsning.

Ved henvendelser til Slots- og Kulturstyrelsen vil styrelsen kunne stille krav om, at den pågældende oplyser en e-mailadresse, som den pågældende kan kontaktes på i forbindelse med behandlingen af en konkret sag eller henvendelse til styrelsen. I den forbindelse vil der også kunne pålægges den pågældende en pligt til at underrette styrelsen om en eventuel ændring i e-mailadressen, inden den konkrete sag afsluttes eller henvendelsen besvares, medmindre e-mails automatisk bliver videresendt til den nye e-mailadresse.

På sigt kan det komme på tale at udvikle andre digitale løsninger til brug for kommunikation om forhold, som er omfattet af loven eller regler udstedt i medfør af loven.

I bekendtgørelsen, som vil blive udstedt i medfør af den foreslåede bemyndigelse i stk. 1, vil der bl.a. kunne fastsættes regler om, at Slots- og Kulturstyrelsen kan sende visse meddelelser, herunder afgørelser, til den pågældendes digitale postkasse med de retsvirkninger, der følger af lov om Offentlig Digital Post.

Der vil desuden kunne fastsættes regler om fritagelser fra pligten til digital kommunikation. Fritagelsesmuligheden kan bl.a. tænkes anvendt, hvor det er påkrævet at anvende en dansk digital signatur, og der f.eks. er tale om en virksomhed med hjemsted i udlandet, som ikke kan få en dansk digital signatur.

Det forhold, at et selskab eller en person oplever, at den pågældendes egen computer ikke fungerer, at den pågældende har mistet koden til sin digitale signatur eller oplever lignende hindringer, som det er op til den pågældende at overvinde, vil ikke kunne føre til fritagelse fra pligten til digital kommunikation. I så fald må den pågældende anvende en offentlig tilgængelig computer på f.eks. et folkebibliotek eller anmode en rådgiver om at varetage kommunikationen på den pågældendes vegne.

Det foreslås i *stk. 2*, at kulturministeren kan fastsætte nærmere regler om digital kommunikation, herunder om anvendelse af bestemte it-systemer, særlige digitale formater og digital signatur el.lign.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at der bl.a. kan fastsættes regler om krav om anvendelse af bestemte it-systemer, digitale formater og digital signatur eller lignende.

Det foreslås i *stk. 3*, at en digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at en digital meddelelse må anses for at være kommet frem til adressaten for meddelelsen, dvs. modtageren af meddelelsen, når den er tilgængelig for adressaten. For meddelelser, der sendes til Slots- og Kulturstyrelsen, vil styrelsen være adressat for meddelelsen. For meddelelser, som Slots- og Kulturstyrelsen sender, vil den pågældende virksomhed eller fysiske person, som meddelelsen sendes til, være adressat for meddelelsen.

En meddelelse vil normalt anses for at være kommet frem til Slots- og Kulturstyrelsen på det tidspunkt, hvor meddelelsen er tilgængelig for styrelsen, dvs. når styrelsen kan behandle meddelelsen. Dette tidspunkt vil normalt blive registreret automatisk i en modtagelsesanordning eller et datasystem. En meddelelse, der først er tilgængelig efter kl. 24.00, anses normalt først for modtaget den dag, meddelelsen er tilgængelig.

En meddelelse vil normalt anses for at være kommet frem til en virksomhed eller en person på det tidspunkt, hvor meddelelsen er tilgængelig for de pågældende. En meddelelse vil blive anset for at være tilgængelig, selvom den pågældende ikke kan skaffe sig adgang til meddelelsen, hvis dette skyldes hindringer, som det er op til den pågældende at overvinde. Som eksempler herpå kan nævnes, at den pågældendes egen computer ikke fungerer, eller den pågældende har mistet koden til sin digitale signatur.

Det foreslås i *stk. 4*, at kulturministeren kan fastsætte regler om, at myndigheder kan udstede afgørelser og andre dokumenter efter denne lov eller efter regler udstedt i medfør af denne lov uden underskrift, med maskinelt eller på tilsvarende måde gengivet underskrift eller under anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt afgørelsen eller dokumentet.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at kulturministeren kan fastsætte regler om, at Slots- og Kulturstyrelsen kan udstede afgørelser og andre dokumenter efter loven eller regler udstedt i medfør heraf uden underskrift, med maskinel eller på tilsvarende måde gengivet underskrift eller under anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt afgørelsen eller dokumentet. Sådanne afgørelser og dokumenter vil kunne sidestilles med afgørelser og dokumenter med personlig underskrift. —

Til § 12

Det foreslås i *stk. 1*, at den, der forsætligt eller groft uagtsomt overtræder § 4, stk. 1 og 2, § 7, stk. 1, § 8, stk. 1, § 9, stk. 1, eller § 10, stk. 2, straffes med bøde.

Den foreslåede bestemmelse i *stk. 1*, vil medføre, at en medietjenesteudbyder vil kunne ifalde bødeansvar, hvis medietjenesteudbyderen grundet forsæt eller grov uagtsomhed ikke betaler det årligt opkrævede bidrag på 2 pct. af deres bidragspligtige omsætning i Danmark, jf. § 4, stk. 1. Bestemmelsen vil ligeledes medføre, at en medietjenesteudbyder, der investerer under 5 pct. af deres bidragspligtige omsætning i Danmark i dansk indhold, kan ifalde bødeansvar, hvis de grundet forsæt eller grov uagtsomhed ikke betaler det årligt opkrævede bidrag på 3 pct., jf. § 4, stk. 2. Dermed vil overtrædelse af den af Slots- og Kulturstyrelsens påbud om indbetaling af bidrag efter § 5, stk. 1 være stafbelagt.

Det foreslås endvidere, at en medietjenesteudbyder kan ifalde bødeansvar, hvis vedkommende forsætligt eller grundet uagtsomhed ikke registrerer sig hos Slots- og Kulturstyrelsen, jf. § 7, stk. 1. Det foreslås i § 7, stk. 2, at kulturministeren kan fastsætte nærmere regler om registreringen, herunder krav til registreringsfrist. Gerningsindholdet vil dermed være realiseret, når en medietjenesteudbyder forsætligt eller groft

uagtsomt undlader at registre sig hos Slots- og Kulturstyrelsen inden for den af kulturministeren fastsatte frist jf. § 7, stk. 2.

Derudover foreslås det at stafbelægge, hvis en medietjenesteudbyder enten forsætligt eller groft uagtsomt ikke indberetter en opgørelse over det seneste kalenderårs bidragspligtige omsætning i Danmark eller over investeringer i nyt dansk indhold til Slots- og Kulturstyrelsen, jf. § 8, stk. 1, og § 9, stk. 1, indenfor den af kulturministeren fastsatte frist, jf. § 8, stk. 5, og § 9, stk. 4.

Endelig vil bestemmelsen medføre, at en medietjenesteudbyder vil kunne ifalde bødeansvar, hvis vedkommende ikke meddeler Slots- og Kulturstyrelsen de oplysninger, udleverer de dokumenter m.v. eller afgiver de skriftlige udtalelser, som forlanges af styrelsen i forbindelse med udøvelse af tilsynsforpligtelsen, inden for den af styrelsen fastsatte frist, jf. § 10, stk. 2.

For en nærmere redegørelse for gerningsindholdet henvises til bemærkningerne til § 4, stk. 1 og 2, § 7, stk. 1, § 8, stk. 1, § 9, stk. 1 og § 10, stk. 2.

Det følger af den foreslåede definition i § 3, nr. 3, at en medietjenesteudbyder er den fysiske eller juridiske person, der har det redaktionelle ansvar for valget af audiovisuelt indhold i en audiovisuel medietjeneste, og som bestemmer, hvordan det audiovisuelle indhold tilrettelægges.

Det følger af den foreslåede § 2, at loven som udgangspunkt vil finde anvendelse på medietjenesteudbydere, der er etableret i Danmark, og som udbyder on demand-audiovisuelle medietjenester, samt på medietjenesteudbydere, der er etableret i en anden EU-medlemsstat, og som udbyder on demand-audiovisuelle medietjenester, der er målrettet mod publikum i Danmark. Dette udgangspunkt fraviges dog, jf. § 2, stk. 3, idet medietjenesteudbydere, der har en samlet årlig omsætning på under 15 mio. kr., eller har et lille publikum på under 1 pct. af det samlede antal brugere af on demand-audiovisuelle medietjenester på det danske marked, ikke omfattes af loven. Udgangspunktet fraviges endvidere for udbydere af medietjenester, der udbydes som led i udøvelse af public service-virksomhed, jf. lov om radio- og fjernsynsvirksomhed m.v. § 11, samt for medietjenesteudbydere, der er etableret i en anden EU-medlemsstat, hvor medietjenesten udbydes som led i udøvelse af public service-virksomhed i henhold til reguleringen i den pågældende EU-medlemsstat, jf. § 2, stk. 4. Endelige fraviges udgangspunktet for medietjenesteudbydere, der alene udbyder medietjenester til biblioteks- eller undervisningsformål jf. § 2, stk. 5.

Det følger modsætningsvist af etableringskravene i § 2, stk. 1 og 2, at loven ikke vil finde anvendelse på medietjenesteudbydere, der ikke er etableret i en EU-medlemsstat.

For en nærmere redegørelse for ansvarssubjektet henvises til bemærkningerne til den foreslåede § 2.

Det foreslås, at der ved udmålingen af bøder for overtrædelse af § 4, stk. 1 og stk. 2, tages udgangspunkt i den beregningsmodel for fastsættelse af normalbøder, der gælder ved overtrædelse af bl.a. skattekontrollovens § 82, stk. 1, og lov om merværdiafgift (momsloven) § 81, stk. 3.

Bøden beregnes således som udgangspunkt til to gange den samlede unddragelse af kulturbidragspligten, når der er forsæt til unddragelse, og ansvarssubjektet er en juridisk person. Det samme gælder, når ansvarssubjektet er en fysisk person, og der er forsæt til unddragelsen, såfremt unddragelsen ikke overstiger 250.000 kr. Ved grov uagtsomhed udgør bøden en gang den samlede unddragelse.

Bødestørrelsen modificeres for de mere bagatelagtige unddragelser via et såkaldt progressionsknæk, som betyder, at den del af det manglende betalte kulturbidrag op til 60.000 kr. alene medregnes til bøden en gang ved forsæt, mens den del af det undtagne kulturbidrag, der overstiger 60.000 kr. medregnes to

gange. Ved grov uagtsomhed bevirker progressionsknækket, at den del af det unddragne kulturbidrag op til 60.000 kr. medregnes en halv gang, mens den resterende del af unddragelsen medregnes en gang.

Det foreslås, at der ved udmåling af bøder for juridiske personers overtrædelser af § 7, stk. 1, § 8, stk. 1, § 9, stk. 1, og § 10, stk. 2, tages udgangspunkt i nedennævnte normalbødeintervaller, se nedenstående skema. Omsætningskategorierne fastlægges ud fra den bidragspligtige omsætning, jf. § 3, nr. 4, i året for gerningstidspunktet. Ved fastsættelsen af den konkrete bøde inden for et interval lægges der bl.a. vægt på, om virksomheden har en lav eller høj bidragspligtig omsætning i forhold til den pågældende omsætningskategori.

For fysiske personers overtrædelser af § 7, stk. 1, § 8, stk. 1, § 9, stk. 1, og § 10, stk. 2, foreslås et bødeniveau på mellem 10.000 kr. og en nettomånedsløn.

Det bemærkes, at fastsættelsen af straffen for overtrædelser af § 4, stk. 1 og 2, § 7, stk. 1, § 8, stk. 1, § 9, stk. 1, og § 10, stk. 2, fortsat vil bero på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, og at det foreslåede straffniveau vil kunne fraviges i op- eller nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

Skema: Bødeniveauer for juridiske personers overtrædelse af § 7, stk. 1, § 8, stk. 1, § 9, stk. 1, og § 10, stk. 2.

	Bødeniveau for virksomheder i omsætningskategori 1	Bødeniveau for virksomheder i omsætningskategori 2	Bødeniveau for virksomheder i omsætningskategori 3
Bidragspligtig omsætning	Op til 50. mio. kr.	+ 50 mio. kr. - 100 mio. kr.	+ 100 mio. kr. - 1 mia. kr.
Niveau for virksomhedsbøder	25.000 kr. - 100.000 kr.	50.000 kr.- 200.000 kr.	150.000 kr. - 600.000 kr.

Det foreslås i *stk. 2*, at i forskrifter, der udstedes efter loven, kan der fastsættes straf af bøde for den, der forsætligt eller groft uagtsomt overtræder bestemmelser i forskrifterne.

Med den foreslåede bestemmelse vil være mulighed for at bødestrafsanktionere regler udstedt i medfør

af loven. Det vil konkret dreje sig om regulering i bekendtgørelsesform udstedt med hjemmel i den foreslåede § 7, stk. 2, § 8, stk. 5, 9, stk. 4, og § 10, stk. 4, og § 11, stk. 1, om medietjenesteudbydernes registrering og indberetning samt digital kommunikation.

Det foreslås, at der ved udmåling af bøder for juridiske personers overtrædelse af regulering i bekendtgørelsesform udstedt med hjemmel i den foreslåede § 7, stk. 2, § 8, stk. 5, § 9, stk. 4, og § 10, stk. 4, og § 11, stk. 1, tages udgangspunkt i samme normalbødeintervaller som ved overtrædelser af § 7, stk. 1, § 8, stk. 1, § 9, stk. 1, og § 10, stk. 2.

For fysiske personers overtrædelse af regulering i bekendtgørelsesform udstedt med hjemmel i den foreslåede § 7, stk. 2, § 8, stk. 5, § 9, stk. 4, § 10, stk. 4 og § 11, stk. 1, tages udgangspunkt i samme bødeniveau på mellem 10.000 kr. og en nettomånedsløn som for overtrædelser af § 7, stk. 1, § 8, stk. 1, § 9, stk. 1, og § 10, stk. 2.

Der henvises til bemærkningerne til stk. 1.

Det foreslås i *stk. 3*, at der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens kapitel 5.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at juridiske personer vil kunne pålægges strafansvar for overtrædelse af lovens straffelagte bestemmelser.

Det følger af reglerne i straffelovens § 26, stk. 1, at bestemmelser om strafansvar for selskaber m.v. medmindre andet er bestemt, omfatter enhver juridisk person, herunder aktie-, anparts- og andelsselskaber, interessentskaber, foreninger, fonde, boer, kommuner og statslige myndigheder.

Endvidere omfatter sådanne bestemmelser enkeltmandsvirksomheder, for så vidt disse navnlig under hensyn til deres størrelse og organisation kan sidestilles med de ovenfor nævnte selskaber, jf. straffelovens § 26, stk. 2. Det følger videre, at strafansvar for en juridisk person forudsætter, at der inden for dens virksomhed er begået en overtrædelse, der kan tilregnes en eller flere til den juridiske person knyttede personer eller den juridiske person som sådan, jf. straffelovens § 27, stk. 1.

Til § 13

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft den 1. juli 2024.

Det foreslås i *stk. 2*, at kulturbidraget, jf. § 4, stk. 1 og 2, opkræves første gang til betaling i 2025 på baggrund af medietjenesteudbydernes opgørelser over den bidragspligtige omsætning i Danmark i kalenderåret 2024.

Til § 14

Til nr. 1

Det følger af den gældende bestemmelse i § 9 a, stk. 1, i lov om radio- og fjernsynsvirksomhed m.v., at en udbyder af en audiovisuel medietjeneste, der hører under et andet lands myndighed inden for Den Europæiske Union eller Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, og som leverer en audiovisuel medietjeneste, er undtaget fra overholdelse af danske regler inden for det område, der samordnes ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne om udbud af audiovisuelle medietjenester, selv om tjenesten retter sig mod Danmark, jf. dog stk. 2.

Det foreslås, at der foruden stk. 2, også henvises til den foreslåede tilføjelse af § 9 a, *stk. 4*.

Den foreslåede ændring vil medføre en fravigelse af § 9 a, stk. 1, hvorefter de omfattede udbydere af en audiovisuel medietjeneste er undtaget fra overholdelse af danske regler inden for det område, der er samordnet ved AVMS-direktivet.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Der er ikke en bestemmelse i lov om radio- og fjernsynsvirksomhed m.v., der giver mulighed for, at medietjenesteudbydere, der er omfattet af § 9 a, stk. 1, kan pålægges at bidrage finansielt til fremstilling af europæiske programmer i overensstemmelse med AVMS-direktivet.

Det foreslås, at der indføres et nyt stk. i § 9 a.

Det foreslås, at der indføres et § 9 a, *stk. 4*, hvorefter medietjenesteudbydere, der hører under et andet lands myndighed inden for Den Europæiske Union eller Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, og som leverer en audiovisuel medietjeneste, uanset § 9 a, stk. 1, kan pålægges at bidrage finansielt til fremstilling af europæiske programmer i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne om udbud af audiovisuelle medietjenester.

Den foreslåede ændring vil medføre en fravigelse af § 9 a, stk. 1, hvorefter de omfattede medietjenesteudbydere er undtaget fra overholdelse af danske regler inden for det område, der er samordnet ved AVMS-direktivet. Den foreslåede ændring vil således medføre, at det bliver muligt at indføre regler, som pålægger medietjenesteudbydere, der hører under et andet lands myndighed inden for Den Europæiske Union eller Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, og som leverer en audiovisuel medietjeneste, at bidrage finansielt til fremstilling af europæiske programmer i overensstemmelse med AVMS-direktivet.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 3

Radio- og tv-nævnets opgaver fremgår af §§ 40-44 b i kapitel 7 i lov om radio- og fjernsynsvirksomhed m.v. Radio- og tv-nævnet behandler klagesager over afgørelser truffet af Slots- og Kulturstyrelsen efter radio- og fjernsynsloven m.v. Der er i dag ikke hjemmel for Radio- og tv-nævnet til at behandle klagesager over afgørelser truffet af Slots- og Kulturstyrelsen i henhold til Kulturbidragsloven eller regler med hjemmel heri.

Det foreslås, at der indføres en § 42 b i lov om radio- og fjernsynsvirksomhed m.v., hvorefter Radio- og tv-nævnet kan behandle klager over Slots- og Kulturstyrelsens afgørelser truffet efter kulturbidragsloven eller regler fastsat i medfør heraf.

Med den foreslåede ændring vil afgørelser truffet af Slots- og Kulturstyrelsen efter loven eller bekendtgørelser fastsat i medfør af loven kunne indbringes for Radio- og tv-nævnet. Som konsekvens heraf foreslås det, at der indføres en ny bestemmelse i kapitel 7 i lov om radio- og fjernsynsvirksomhed m.v., der vil medføre, at Radio- og tv-nævnet har hjemmel til at træffe afgørelser i denne type sager.

Det følger af den foreslåede § 9, stk. 3, at afgørelser truffet af Slots- og Kulturstyrelsen efter denne lov kan indbringes for Radio- og tv-nævnet. Radio- og tv-nævnet kan tillægge klager indbragt for

nævnet opsættende virkning. Nævnets afgørelser efter denne lov vil ikke kunne indbringes for anden administrativ myndighed.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger og til bemærkningerne til § 9, stk. 3.

Til § 15

Det foreslås, at loven ikke skal gælde for Færøerne og Grønland, idet sagsområdet er overtaget af henholdsvis de færøske og grønlandske myndigheder.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 9 a.

En udbyder af en audiovisuel medietjeneste, der hører under et andet lands myndighed inden for Den Europæiske Union eller Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, og som leverer en audiovisuel medietjeneste, er undtaget fra overholdelse af danske regler inden for det område, der samordnes ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne om udbud af audiovisuelle medietjenester, selv om tjenesten retter sig mod Danmark, jf. dog stk. 2.

Stk. 2-3. ---

§ 13.

I lov om radio- og fjernsynsvirksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 1350 af 4. september 2020, som ændret ved lov nr. 2212 af 29. december 2020 og lov nr. 1595 af 28. december 2022, foretages følgende ændringer:

1. I § 9 a, stk. 1, indsættes efter »stk. 2«: »og stk. 4«.

2. I § 9 a indsættes som stk. 4:

»Stk. 4. Uanset stk. 1 kan medietjenesteudbydere, der hører under et andet lands myndighed inden for Den Europæiske Union eller Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, og som leverer en audiovisuel medietjeneste, pålægges at bidrage finansielt til fremstilling af europæiske programmer i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne om udbud af audiovisuelle medietjenester.«

3. Efter § 42 a indsættes:

»§ 42 b. Radio- og tv-nævnet kan som klageinstans træffe afgørelser i sager, der bliver indbragt for nævnet, om Slots- og Kulturstyrelsens afgørelser truffet efter Lov om visse medietjenesteudbydere bidrag til fremme af dansk kultur (Kulturbidragsloven) eller regler fastsat i medfør heraf.